RĂDĂCINI ȘI ARIPI

Școala Gimnazială Nr. 143

Revistă școlară trimestrială
Anul II, nr. 2-3/ianuarie-iunie 2026

Busola revistei

05 KIDS TALK

17 CONSILIERE

22 PE DRUMUL VICTORIEI

26 CÂND PASIUNEA DEVINE JOC

37 DINCOLO DE CLASĂ

56 DIN MÂINILE TALE

81 ÎNVĂȚĂTURI DIN FAȚA CATEDREI

90 DESTINAȚII DE POVESTE

O revistă făcută cu pasiune pentru cititori curioși!

KIDS TALK

A Letter to William Shakespeare

Speak the speech, I pray you, as I pronounc'd it to you, trippingly on the tongue.

Dear Will,

I'm just sitting here thinking of thee and how thou managed to put all this mess into words. Thou were just a man, right? Thou hadst bills to pay and probably had days where thou hated thy own reflection in the glass. I feel that same weight today. The world is just a bit too loud and I am reaching for thy hand across all those years.

Didst thou ever feel like a fraud? Didst thou ever sit in thy room and wonder if thy lines were enough to hold back the dark? I think thou lived it. Thou knew the ache of a heart that is just plain tired. Thou wrote not just of kings; thou wrote of the small, quiet breaks in a soul that nobody else sees.

I am not some grand character in a play, Will. I am just me, and I am struggling with the "slings and arrows" just like thou said. It is comforting to know that thou were human too. Thou felt the cold and the lonely nights and the way a "heavy heart" can make thy feet feel like lead.

Thanks for being there in the ink, Will. Thou made the hurting feel a little more like music.

Farewell, from one soul to another,

Cezar

elev Bădulescu Cezar Filip, clasa a VIII-a B
Prof. coord. Dan Alexandra Luiza Flori

« JOURNAL D'UN VAMPIRE » – MA SÉRIE PRÉFÉRÉE

La première saison de *The Vampire Diaries* (« Journal d'un vampire » en français) est très intéressante et pleine de suspense. L'histoire se passe dans la ville de Mystic Falls. Après la mort de ses parents, Elena Gilbert essaie de continuer sa vie avec son frère Jeremy Gilbert. Un jour, elle rencontre Stefan Salvatore, un nouveau garçon mystérieux de son lycée. Ils tombent amoureux, mais Elena découvre rapidement que Stefan est un vampire âgé de plus de cent ans.

Les problèmes commencent quand le frère de Stefan, Damon Salvatore, arrive à Mystic Falls. Il veut ouvrir le tombeau où se trouve Katherine, la femme qu'il aimait et qui ressemble exactement à Elena.

J'aime cette saison de la série parce qu'il y a beaucoup d'action, de romance et de mystère. J'aime aussi le personnage Damon parce qu'il est drôle et imprévisible. Par contre, je n'aime pas le fait que certains personnages meurent, parce que c'est triste.

Je recommande cette série aux adolescents qui aiment les histoires fantastiques et romantiques.

eleva Baba Costescu Alesia, clasa a VIII-a B
Prof. coord. Stănică Ionela-Loredana

My Experience of Learning the English Language

I learned English at 2 and I brought about a lot of confusion to my grandparents because of it. They didn't know what "boots" meant and they had to call my mom multiple times just to ask her what I was saying.

And I'll be COMPLETELY honest, learning English wasn't that hard. I mean, sure, only a FEW things confused me at first, but I got over them pretty quickly! For example, the words "must" and "mustn't".

I've always thought that "mustn't" was useless, but if you think about it... it actually isn't that pointless if you're talking about certain actions. For instance, "You mustn't walk on the grass!" STILL is a little bit confusing, because I use "shouldn't, must not, cannot (it depends on the situation)" and "can't".

ANOTHER example was "your" and "you're". I couldn't figure out WHY both of the words had a completely different meaning. But when I was in the 2nd grade, I googled the difference of both words and it helped me out a LOT. For some reason, English isn't that hard. For other people it may be, but for me it just isn't.

Another thing about this beautiful language is the fact that it can help you out in certain situations.

For examples, we could name a few:

1) Being in a foreign country.
2) Talking with a person who doesn't speak your language and only speaks English for a change.
3) Asking for directions in a foreign country.

Another interesting thing about it, at least if you know the language well, is that you have a chance to go to Cambridge exams or an English college! Not to brag, but I've been at the Cambridge exams a few times in a row and I didn't even break a sweat. Sure, I was a bit shy at first, but I got used to the exams and calmed down.

Therefore, my point is proven about this language being useful.

Thank you for reading!

eleva Hosopschi Briana Gabriela, clasa a V-a A

My experience taking the Cambridge exam

Many people think the FCE exam is nerve-racking, and for most people, it is! I'm not going to pretend that anyone goes into a Cambridge exam completely relaxed, whether it's KET, PET, or YLE. Considering the fact that I had already taken two Cambridge exams and done plenty of practice tests, you'd think I wouldn't be nervous, right? Wrong. Still, I suppose all that experience wasn't just for show. Anyway, before I talk about my experience with the FCE, I'll give a bit of backstory.

When I was younger, around 11 or 12, I really wanted a certificate I could be proud of and one that might help me move or work in other European countries in the future. So, when I mentioned this to my former teacher, Vlad Achim, he created a group where we could study and better understand the structure of the exam, as each part has its own patterns and strategies. After some time, I took the PET exam. It might not seem like a big achievement to everyone, but it definitely was for me. Later on, I prepared for the FCE mostly with our principal, Dan-Alexandru Chiță, who helped me improve my vocabulary, speaking skills, and understanding of the exam format.

Now, onto the exam sections. To be honest, each part has its own challenges and tricky elements. Personally, I really struggled with Part 3 of the Listening test. It includes a lot of distracting details and confusing wording that can easily lead you to the wrong answer. On top of that, the audio quality wasn't great, which made it even harder to follow (sometimes you'd think aliens were coming to Earth, a 4/10 experience). On the other hand, Reading Part 1 was a completely different experience. I consider it, by far, the easiest part if your vocabulary is advanced enough. Sometimes, the answers come to me almost automatically, making it one of my favourite sections (bless the person who came up with it, 9/10).

As for the exam overall, some parts felt a bit boring, especially the Writing section. I finished earlier than expected and still had about an hour left, which felt like a long time to wait. The Listening section, however, was the opposite. I found it the most challenging, mainly because of the different accents that make my skin shiver and the difficulty of understanding the recordings clearly. Nonetheless, I was mostly calm during the exam, no stress, no rush.

You did it!

My reaction to the results was of pure joy, I was insanely happy that I'd passed with 182 points, achieving a C1 level at the age of 15, and with two points to spare! I was so excited that I immediately got up and went for a long walk to celebrate.

Looking back, I realized how important it is to prepare well, especially for the Listening section, which tanked my score the most. If I could give one piece of advice to anyone planning to take this exam, it would be this: always blame it on the listening part and keep on studying the patterns and format of those tests. I find that it's better to study vocabulary and then analyze the patterns. You may ask, how do you study vocabulary? The answer is: books in English!

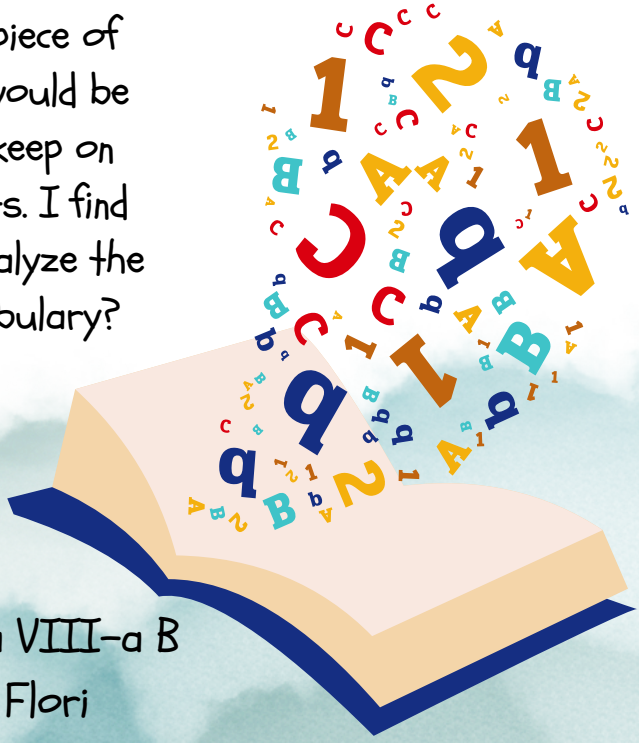

elev Stănescu Cristian Cătălin, clasa a VIII-a B
Prof. coord. Dan Alexandra Luiza Flori

My Passion

The English language is one of the most important languages out there. It is widely spoken by people all around the world and taught in our schools in Romania.

For me English has become more than just a simple school subject, it is a passion.

I started English courses at the age of 7 when I just started school and of course I also learned English at school. But I also learned it from YouTube and the internet.

I use English in my daily life, at school or at home I always find time to speak English with a family member like my brother or with a friend.

It is a language that is easy to recognize by other people due to it being spoken all around the world and it is useful in many situations. By being able to know this language, one day I will find it easy to travel to a lot of different countries.

What I like most about English is that it gives me access to a lot of information, films, music and, besides that, talking to people from all around the world who also know English. I personally like watching films and series in English rather than in Romanian. By knowing English I can also listen to music and understand the lyrics or I can read books in their original version, which is, in most cases, English.

In the future, I would like to travel to other countries and communicate easily with people from other cultures. I also hope to use English in my future career. I really like English and I hope it will help me in the future.

eleva Sara Ispas, clasa a V-a A

Profesor coordonator Chiță Dan-Alexandru

Some thoughts and conclusions concerning our fourth graders projects

English Teacher Bogdan Popescu

For this module, I decided to assign the following task: in groups of four or five, students were asked to present to their colleagues a historical or contemporary figure they admire. What may seem like an uninspired way to revise the tenses we have learned so far in a more interactive setting turned out to be much more than that: an opportunity, a gateway towards a better understanding of what moves these fourth graders in their day-to-day lives, what piques their interest, and what inspires their dreams.

Another objective was to see whether they are able to work as a team and discover their mutual passions, so that they can bond over them and create stronger connections.

I do not know if the latter was achieved, but the projects turned out, without a doubt, amazing! Although only three are displayed in the pictures below, more of them need to be mentioned to showcase the remarkable diversity I have encountered. Topics ranged from pro-athletes like Jude Bellingham and Marcus Rashford (the boys from class 4C demonstrating their knowledge of English football) to historical figures like Queen Victoria (a well-structured project made by students from class 4B). Pop stars like Sabrina Carpenter, Ariana Grande, and Billie Eilish were also represented (again by students from class 4C, all decorated with cute drawings and magazine cut-outs).

Need I mention that two classes had groups that chose Michael Jackson as their subject? The King of Pop's influence does not seem to fade even years after his death. Some other notable mentions are projects about American presidents—three of them: one about George Washington, one about Abraham Lincoln, and another about J.F.K., among the most popular presidents of the last centuries, remembered for their bravery and wisdom in crucial moments and for the decisions they made, which still impact the U.S.A. today.

I was pleasantly surprised by a project on The Beatles, created and presented by Arapalea Ianis and Mustățea Andrei from class 4B, which offered their classmates their first encounter with the music of the "lads from Liverpool" (they did not seem impressed, but the exposure was still valuable). Most of all, I was surprised to see that three girls from class 4A (Ignea Denisa, Pometcu Georgiana, and Mateescu Maria) chose as their subject the Romantic poet Robert Southey. It was a privilege to listen to them and to talk about the Lake Poets and other such great writers, and I hope more of them will be inspired to read them in the future.

What you can see in the pictures below are the projects of students Ispas Amalia, Butnaru Sophia, Arapalea Mara, Zîmbrești eanu Andreea, and Brîndău Adela —the one regarding Queen Elizabeth II; Niță Andreeas Cristian, Cristea Adrian, Vițion Kevin, Mitel Mario, and Fülöp Anton—the project about Alysa Liu (all of the students above are part of class 4B); and a project about Kobe Bryant, made and presented by Anghel Eva, Toma Celia, Radu Patrick, and Roșioru Andrei of class 4A.

These three projects stood out not only because of their visual presentation, but also because of the enthusiasm with which they were delivered. I could see that all of these students reflected the qualities of these three outstanding individuals: the resilience of Kobe and Alysa Liu, the Queen's elegance and class, and the way in which all three of them faced the world with courage.

Overall, the projects were a success. I believe wholeheartedly that such endeavors are what make teaching and learning truly meaningful, forming connections through which we can learn not only from each other, but also about each other.

Câteva gânduri și concluzii despre proiectele elevilor de clasa a IV-a

Profesor de limba engleză Bogdan Popescu

Pentru acest modul, am decis să ~~le ofer elevilor următoarea sarcină: lucrând în~~ grupuri de patru sau cinci, să le prezinte colegilor o personalitate istorică sau contemporană pe care o admiră. Ceea ce, la prima vedere, ar putea părea o metodă lipsită de inspirație de a recapitula timpurile verbale învățate până acum într-un mod mai interactiv, s-a dovedit a fi mult mai mult decât atât: o oportunitate, o poartă către o mai bună înțelegere a ceea ce îi motivează pe acești elevi în viața de zi cu zi, a ceea ce le stârnește interesul și a ceea ce le inspiră visurile.
Un alt obiectiv a fost acela de a observa dacă pot lucra în echipă și dacă pot descoperi pasiuni comune, astfel încât să se apropie unii de alții și să creeze legături mai puternice.

Nu pot spune cu certitudine dacă acest din urmă obiectiv a fost atins, însă proiectele au fost, fără îndoială, remarcabile. Deși doar trei dintre ele sunt prezentate în imaginile de mai jos, multe altele merită menționate pentru a evidenția diversitatea impresionantă pe care am întâlnit-o. Temele au variat de la sportivi de performanță, precum Jude Bellingham și Marcus Rashford (elevii din clasa a IV-a C demonstrându-și cunoștințele despre fotbalul englez), până la figuri istorice precum Regina Victoria (prezentată într-un proiect bine structurat de eleve din clasa a IV-a B). De asemenea, artiștii pop au fost bine reprezentați, prin proiecte despre Sabrina Carpenter, Ariana Grande și Billie Eilish (tot realizate de elevi din clasa a IV-a C, decorate cu desene simpatice și decupaje din reviste).

Este de menționat faptul că două clase au avut grupuri care au ales să realizeze proiecte despre Michael Jackson. Influența „Regelui muzicii pop" nu pare să dispară nici la ani buni după moartea sa. Alte alegeri notabile au fost proiectele despre președinți americani (trei la număr!: unul despre George Washington, unul despre Abraham Lincoln și unul despre J.F.K), printre cei mai cunoscuți președinți ai ultimelor secole, amintiți pentru curajul și înțelepciunea lor în momentele cruciale ale istoriei și pentru deciziile care influențează Statele Unite până în prezent.

Am fost plăcut surprins de un proiect despre trupa The Beatles, realizat și prezentat de Arapalea Ianis și Mustățea Andrei din clasa a IV-a B, care le-a oferit colegilor prima întâlnire cu muzica celebrilor „băieți din Liverpool" (chiar dacă elevii nu au părut foarte impresionați, expunerea la muzica lor rămâne valoroasă). Cel mai mult m-a surprins faptul că trei eleve din clasa a IV-a A: Ignea Denisa, Pometcu Georgiana și Mateescu Maria au ales drept subiect poetul romantic Robert Southey. A fost o adevărată plăcere să le ascult și să discutăm despre „poeții lacurilor" și alți mari scriitori, iar speranța mea este că vor fi inspirați să îi citească și în viitor.

Proiectele pe care le puteți vedea în imaginile de mai jos aparțin următorilor elevi: Ispas Amalia, Butnaru Sophia, Arapalea Mara, Zîmbreșteanu Andreea și Brîndău Adela — proiectul despre Regina Elisabeta a II-a; Niță Andreeas Cristian, Cristea Adrian, Viție Kevin, Mitel Mario și Fülöp Anton — proiectul despre Alysa Liu (toți acești elevi sunt din clasa a IV-a B); precum și un proiect despre Kobe Bryant, realizat și prezentat de Anghel Eva, Toma Celia, Radu Patrick și Roșioru Andrei din clasa a IV-a A.

Aceste trei proiecte s-au remarcat nu doar prin prezentarea vizuală, ci și prin entuziasmul cu care au fost susținute în fața clasei. Am putut observa că toți acești elevi au reflectat calitățile celor trei personalități remarcabile: reziliența lui Kobe Bryant și a Alysei Liu, eleganța și rafinamentul Reginei, precum și modul în care toți trei au înfruntat lumea cu curaj. În ansamblu, proiectele au fost un succes. Cred cu tărie că astfel de demersuri sunt cele care fac procesul de predare și învățare cu adevărat valoros, creând conexiuni prin care putem învăța nu doar unii de la ceilalți, ci și unii despre ceilalți.

Voyage en Normandie

Tacliciu Bianca Ștefania, clasa a VIII-a B
Prof. coord. Stănică Ionela-Loredana

J'aime beaucoup voyager et cette passion m'accompagne depuis longtemps. J'ai eu l'occasion de visiter de nombreux endroits intéressants, de découvrir différentes cultures et d'avoir des expériences enrichissantes. Chaque voyage a été spécial et j'ai l'intention de continuer de voir de plus en plus de lieux.
La prochaine destination visée c'est la France, surtout la Normandie qui est une région française située au nord du pays, sur la côte de la Manche. J'aimerais y aller pour découvrir notamment ses lieux historiques, ses belles plages et ses rues calmes qui ont un charme particulier.

Un monument important que je ne veux pas rater c'est le Mont-Saint-Michel. Je sais que c'est un lieu très connu et très visité par les touristes, avec une ancienne abbaye, située sur une île. L'endroit est formidable, parce qu'à haute marée, il est entouré d'eau et à marée basse, on peut y aller à pied. J'ai vu des photos très belles de cet endroit, mais je pense qu'il doit être beaucoup plus beau en réalité. Je veux aussi voir les Falaises d'Étretat et visiter la Cathédrale Notre-Dame de Rouen.

Je suis désireuse de découvrir la gastronomie locale et de goûter quelques-unes des spécialités normandes, comme le camembert, les plats à base de fruits de mer et la tarte aux pommes, célèbre dans la région.
Je suis sûre que ce sera un voyage inoubliable !

Why I love English

English has become more than a passion for me. It became a special hobby that helped me a lot throughout the past 3 years. So, I'm going to tell you how I managed to even find English as an attractive hobby. Three years ago, I started watching YouTube a lot when I came home from school. I was a bit bored of the usual Romanian videos, and I came across something new: the same type of videos, but this time in English.

Back then, I was obsessed with video games, so I was curious: What if there are youtubers that make content about these types of games that I like? So I asked my uncle: What can I search to find content creators that make these types of videos? And he told me to search what I usually searched in Romanian, but this time in English. He helped me a lot, so, thank you..

Two years went by, and I was in the 4th grade. This was the first time I heard of this thing called the "Cambridge Exam". That is why I asked my English teacher if I could also go, and he told me that I could try it. As you probably know, these Cambridge exams have 6 main levels: A1, A2, B1, B2, C1 and C2. Many of my classmates went to A1-A2, which is basically Starters-Movers if I remember well. I did too, just to see how it looks and whether I was up to the challenge. After also having taken the A1-A2 exam, I asked myself: Is it really worth going to that level, when I could go a little higher, and also get so many advantages in the process?

After signing up for the B1-B2, the exams started. A few weeks after I took the exams, I finally got my results: I passed, with 150 points. That basically meant that I got the B1 level. I was so happy and, of course, I started crying. Not mainly out of joy, but out of sheer shock. That night, I started to remember every single moment when I was too scared to read a text or even a sentence during the English classes. Every time I said that I won't be able to even pass the A1 exam. I told myself that from that moment on, I will start to work much more than I used to. Many people don't really know this, but even if I talk in an American accent at school, which I started to study in 4th grade, at home, and most of the time, I talk in the British accent, because I personally think that it fits me better.

And after all this time, I am still in love with English as much as I have been since I started learning it.

I want to thank my English teacher for making all the lessons fun and easy to understand.

eleva Erika Maria Crișan, clasa a V-a A
Profesor coordonator Chiță Dan-Alexandru

2. Consiliere

Rolul și importanța ședințelor de consiliere individuală în mediul școlar

În contextul actual, în care elevii se confruntă cu provocări tot mai diverse, de la presiunea academică până la dificultăți emoționale sau relaționale, consilierea școlară devine un sprijin esențial pentru dezvoltarea lor armonioasă. Ședințele de consiliere individuală reprezintă un spațiu sigur, confidențial și lipsit de judecați de valoare, în care fiecare elev are oportunitatea de a se exprima liber și de a-și înțelege mai bine propriile trăiri. Aceste întâlniri sunt adaptate nevoilor fiecărui elev. Uneori discutăm despre gestionarea emoțiilor, alteori despre relațiile cu familia sau colegii, iar în anumite situații oferim sprijin în luarea unor decizii importante privind parcursul educațional. Scopul principal nu este de a oferi soluții standard, ci de a ghida elevul spre descoperirea propriilor resurse interioare și dezvoltarea încrederii în sine.

Un aspect esențial al consilierii individuale este relația bazată pe încredere și respect reciproc. Elevii trebuie să simtă că sunt ascultați cu adevărat și că emoțiile lor contează. În acest sens, feedback-ul lor este extrem de valoros: „Orele de consiliere mi-au fost și îmi sunt în continuare de mare ajutor. Am primit sfaturi practice de câte ori mi-am exprimat trăirile și experiențele. Doamna consilier este foarte calmă, înțelegătoare și îi sunt recunoscătoare pentru fiecare minut în care m-a ascultat și sfătuit. Cel mai mult apreciez la doamna consilier că pot fi eu în preajma dânsei. Îmi este ușor să fiu deschisă și nu îmi este teamă sau rușine să-i spun ceea ce simt și gândesc. Mă simt calmă în fața dânsei pentru că are o personalitate caldă care mă face să mă simt în siguranță."

Dincolo de metode, tehnici și obiective educaționale, există o dimensiune profund umană a acestei profesii. Pentru mine, ca și consilier școlar, fiecare moment în care un elev alege să aibă încredere, să se deschidă și să facă un pas spre echilibrul său interior înseamnă enorm. Este o bucurie autentică și o responsabilitate pe care o port cu respect să văd cum, treptat, elevii capătă mai mult curaj, mai multă claritate și încredere în ei înșiși.

Fiecare zâmbet recâștigat, fiecare teamă depășită și fiecare gând spus cu sinceritate îmi confirmă că munca mea are sens. Nu există satisfacție mai mare decât aceea de a ști că, prin ascultare și sprijin, pot contribui la starea de bine a unui copil, iar toate aceste lucruri se întâmplă în spatele unei simple uși pe care scrie doar „Cabinet de servicii educaționale".

În concluzie, ședințele de consiliere individuală nu sunt doar un sprijin punctual, ci o investiție în echilibrul emoțional și succesul pe termen lung al elevilor. Prin empatie, răbdare și dedicare, consilierul școlar devine un partener de încredere în drumul fiecărui elev spre autocunoaștere și dezvoltare.

Profesor Consilier Școlar Florentina Cenac
eleva Constantin Bianca, clasa a VIII-a A

Cum îi motivăm pe elevi să învețe? Reflecții în urma unui atelier interactiv pentru profesori

Motivația elevilor pentru învățare rămâne una dintre cele mai discutate și, în același timp, provocatoare teme din educație. Din rolul de organizator al atelierului „Cum îi motivăm pe elevii de gimnaziu?", am avut ocazia să observ nu doar preocupările reale ale cadrelor didactice, ci și deschiderea acestora către soluții practice, aplicabile imediat la clasă. Atelierul a fost conceput ca o experiență interactivă, centrată pe reflecție, schimb de idei și exerciții concrete.

„Repere teoretice, ancorate în expertiză și realitate"

Atelierul a inclus un segment atât teoretic, cât și practic, susținut de doamna profesor, lector universitar în cadrul Facultății de Psihologie și Științele Educației, Simona Iftimescu, invitat special al evenimentului. Intervenția sa a adus rigoare științifică și claritate conceptuală, abordând motivația elevilor dintr-o perspectivă amplă, fundamentată în ultimele cercetări științifice. Au fost discutate aspecte precum relevanța conținutului pentru elevi, autonomia în învățare, rolul feedback-ului și percepția asupra volumului de muncă. Important a fost faptul că teoria nu a rămas abstractă, ci a fost constant raportată la experiențele concrete ale profesorilor și la modul în care elevii își exprimă interesul sau dezinteresul față de activitățile școlare.

„Un început care creează conexiune"

Am deschis activitatea printr-un exercițiu de tip „spargere a gheții", invitând participanții să aleagă o imagine care îi reprezintă în rolul de profesor. Metaforele alese de la „explorator" la „dirijor" sau „grădinar" au facilitat o intrare autentică în subiectul central al discuției și au evidențiat diversitatea experiențelor trăite la catedră. Accentul pus pe dimensiunile pozitive de către profesori evidențiază resursele și motivațiile interne ale acestora, însă lasă, cel puțin inițial, în plan secund provocările reale ale profesiei, care ar putea deveni ulterior un punct important de reflecție în cadrul discuțiilor.

Unul dintre numeroasele momente speciale ale atelierului a fost activitatea practică intitulată „Provocările motivației în clasă". Lucrând în grupuri, participanții au identificat dificultăți frecvente: pierderea interesului elevilor, distragerile, presiunea notelor, diferențele de nivel sau oboseala. Discuțiile au fost animate și sincere, confirmând că aceste provocări sunt comune, indiferent de disciplina predată.

Centralizarea acestor idei a avut un rol clar și anume nu doar de a valida experiențele participanților, ci și de a construi o bază solidă pentru explorarea strategiilor didactice.

„Vocea elevilor, un reper esențial"

În cadrul atelierului a avut loc și o prezentare a unui studiu de caz realizat în rândul elevilor de gimnaziu din școala noastră, studiu ce a adus o perspectivă pe care o considerăm extrem de valoroasă. Răspunsurile elevilor au evidențiat ce îi motivează, dar și ce îi descurajează pe aceștia: activitățile monotone, lipsa relevanței sau supraîncărcarea cu teme. Pentru mulți participanți, acest moment a fost unul de „realitate oglindită", care a generat reflecții profunde asupra propriilor practici.

Partea a doua a atelierului a fost orientată spre soluții. Au fost prezentate metode și strategii didactice menite să crească implicarea elevilor: activități interactive, conectarea conținuturilor la interesele lor, sarcini adaptate nivelului de dificultate și utilizarea feedback-ului constructiv. Accentul a fost pus pe aplicabilitate, astfel că fiecare idee a fost discutată în termeni concreți, cu exemple ușor de transpus în clasă.

În completare, domnul director Chiță Dan-Alexandru ne-a prezentat perspectiva părinților, ceea ce a adus la un plus de înțelegere asupra contextului mai larg în care are loc învățarea, subliniind importanța colaborării școală-familie. Această perspectivă a fost obținută prin intermediul unui chestionar aplicat acestora. Din răspunsurile colectate a reieșit faptul că motivația elevilor nu se construiește exclusiv în sala de clasă, ci este rezultatul unei interacțiuni continue între mediul școlar și cel familial.

Pornind de la analiza acestor date, precum și de la experiența sa managerială și dialogul constant cu părinții, a subliniat câteva aspecte esențiale precum: așteptările părinților față de școală și față de sistemul educațional care sunt în ansamblu unele diferite, presiunea resimțită de elevi în privința rezultatelor, dar și dificultatea părinților de a găsi un echilibru între sprijin și autonomie. De asemenea, a fost evidențiat rolul comunicării eficiente între profesori și părinți, nu doar în situații problematice, ci ca practică constantă de construire a încrederii. Intervenția sa a adus în prim-plan ideea că implicarea părinților nu înseamnă doar monitorizarea temelor sau a notelor, ci și susținerea emoțională a elevilor, valorizarea efortului și încurajarea curiozității pentru învățare. În același timp, a fost discutată nevoia ca școala să ofere părinților repere clare și accesibile despre cum pot sprijini în mod autentic parcursul educațional al copiilor lor.

Această perspectivă a completat în mod relevant discuțiile din cadrul atelierului, consolidând ideea că motivația elevilor este un proces complex, care necesită coerență, colaborare și o viziune comună între toți actorii implicați în educație.

Concluzii

Experiența organizării acestui atelier a confirmat că motivația elevilor nu poate fi abordată prin soluții universale, ci printr-un proces continuu de adaptare, reflecție și dialog. Profesorii au nevoie atât de repere teoretice solide, oferite de specialiști în domeniu, cât și de contexte în care să își împărtășească experiențele și să construiască împreună soluții. Mai presus de toate, atelierul a evidențiat un lucru clar: motivația elevilor începe, în mare măsură, cu motivația profesorilor de a-și înțelege mai bine elevii și de a-și adapta practica didactică la nevoile acestora.

3. Pe drumul victoriei

DRUMUL SPRE OLIMPIADA
Națională de Chimie

Eu sunt Vlad și sunt elev în clasa a VI-a. Iar secretul meu este că îmi place chimia de când eram mic, de pe la 3-4 ani, chiar dacă atunci nu înțelegeam prea bine ce fac. Desenam pe pereții camerei mele reacții chimice. Marea majoritate a timpului mă uitam la lucruri și mă întrebam cum funcționează.

Un moment important a fost în clasa a IV-a, când, de mână cu d-na învățătoare Drossu Florina am intrat în cancelarie, ca să o cunosc pe doamna profesor de chimie. Îmi amintesc că am întrebat unde pot găsi tabelul periodic. Cred că de atunci chimia a început să mă atragă serios.

La început, interesului meu pentru chimie nu i s-a dat o importanță prea mare, dar eu am insistat că vreau să învăț mai mult. Până la urmă am reușit s-o conving pe doamna profesor de chimie despre seriozitatea cu care voiam să tratez această știință. Atunci au început discuțiile cu dumneaei și a fost primul pas important pentru mine.

După un timp, doamna profesoară a văzut că sunt pasionat și muncitor și m-a înscris la concursul „Lazăr Edeleanu". A fost prima mea experiență la un concurs de chimie și aveam destul de multe emoții.

Nu știam exact la ce să mă aștept și eram destul de stresat. Când am aflat că am luat premiul III pe sector, m-am bucurat mult. A fost momentul în care am simțit că munca mea contează.

Următorul pas a fost atunci când doamna profesor mi-a spus că ar fi bine să merg și la olimpiadă. Știam că olimpiada era pentru elevii de clasa a VII-a și nu credeam că este posibilă participarea unui elev din clasa a VI-a. Să vă spun un secret – era visul meu! Așa a început drumul meu spre etapa națională.

La etapa locală, văzând subiectele, m-am blocat puțin. Mi s-au părut mult mai grele decât mă așteptam și nu prea știam cum să le rezolv pe unele. Timpul trecea repede și la final am fost dezamăgit.

Seara am aflat că am luat un punctaj destul de bun, dar nu eram convins că va fi suficient pentru calificare. M-a întristat, pentru că îmi doream mult să merg mai departe.

Am realizat că mai am o șansă să merg mai departe, și anume contestația.

Zilele treceau foarte greu, iar eu aveam totuși speranță că m-aș putea califica la etapa națională.

Așteptarea a meritat. Rezultatul a fost pozitiv. M-am bucurat mult și am simțit o ușurare de parcă s-a luat o greutate de pe mine.

Au urmat alte zile grele. Doar primii 76 se calificau mai departe.

Așteptare...

Șase zile care au părut lungi ca și anii.

În fiecare zi mă gândeam la același lucru, etapa națională, și aveam emoții tot mai mari.

Până într-o zi când am primit un mesaj de la mama. Afară ploua și era liniște, iar eu nu aveam nicio idee despre subiectul mesajului, dar simțeam că e ceva important.

L-am deschis...

Am aflat că m-am calificat la Olimpiada Națională de Chimie!

Am început să țip de bucurie și nu mă puteam opri. Apoi au apărut chiar și lacrimi, de emoție. Pur și simplu nu-mi venea să cred.

Acum, când mă uit înapoi, îmi dau seama că a fost un drum cu multe emoții și peripeții. Dar toate m-au ajutat să învăț și să cresc. Pentru mine, calificarea la Olimpiada Națională de Chimie înseamnă foarte mult și arată că, dacă insiști, muncești, și ești înconjurat de oameni deosebiți (vă mulțumesc mult, d-na prof. Mihalcea!) până la urmă reușești.

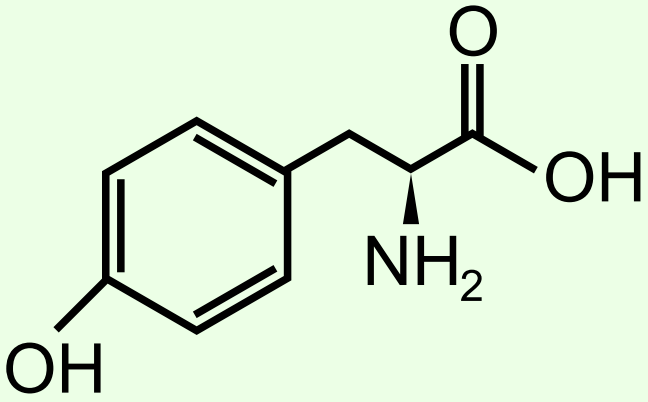

Elevul Săndulescu Vlad

clasa a VI-a A, premiul I, olimpic național la Chimie

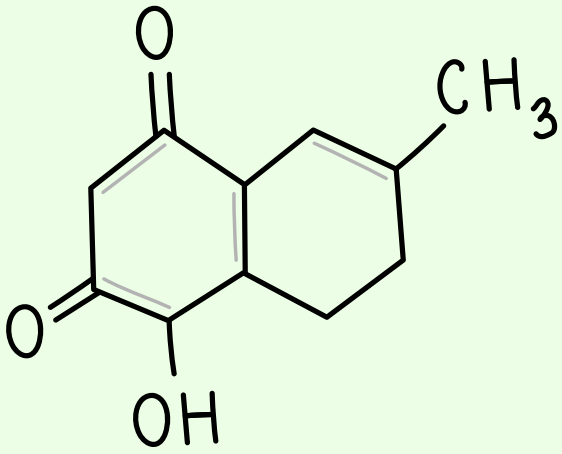

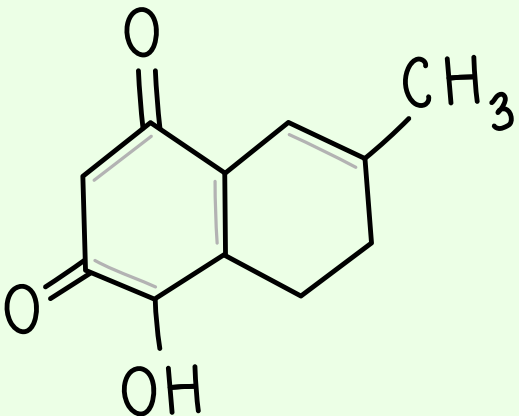

Prima calificare, dar nu cea din urmă

elev Petru Constantinescu, clasa a V-a A

O experiență frumoasă a fost cea din ziua în care am dat proba pe sector a Micii Olimpiade de Geografie (concursul Terra), găzduită de școala mea. Era într-o dimineață de sâmbătă. Mă simțeam obosit pentru că m-am trezit la ora șapte dimineața, iar cu o zi înainte, vineri, citisem cu atenție două manuale și învățasem pentru aproape 5 ore încontinuu, chiar înainte de a merge la somn. M-am îmbrăcat și am pornit spre școală în pas alert pentru a nu întârzia.

La intrarea în școală m-am întâlnit cu domnul director, care mi-a urat călduros succes, de care chiar simțeam nevoia. De la urarea domnului director până la emoțiile din sala de clasă a mai fost doar un pas. Emoțiile au fost și constructive deoarece nu voiam să o dezamăgesc pe doamna dirigintă, profesoara mea de Geografie, dar și de Informatică și TIC, cea care a fost tot timpul sprijinul meu pe parcursul acestei experiențe și cea care m-a determinat să îndrăznesc să particip. După ce am predat lucrarea de examen, m-am simțit ușurat sufletește că totul a decurs bine pe parcurs.

Răspunsurile erau afișate afară, la avizier, iar eu, ieșind copleșit, aveam via senzație că am greșit mult și am mers singur prin ploaie până acasă. Întreaga după-amiază am fost posomorât, iar când, în cele din urmă, au venit rezultatele, nici nu voiam să le văd, dar realitatea era cu totul alta: lucrasem corect și am fost singurul elev din grupa mea de vârstă care a mers mai departe, la etapa finală, cea națională.

Sentimentele sau trăirile pe care le trăiești la un asemenea examen nu se compară cu o simplă lucrare din clasă: eu aici m-am simțit mai bun, mai responsabil și parcă mai ambițios în toate privințele, toate acestea ducând la rezultatele mele.

Un sfat ar fi acela că trebuie să muncim mult pentru a atinge ce ne propunem și niciodată să nu ne dăm bătuți!

4. Când pasiunea devine joc

Recenzie carte „Luna și Pădurea Magică” de Usch

Luhn – despre prietenie și comunicare

Numele meu este Brîndău Clara Amelie și sunt elevă în clasa I A. Principala mea pasiune este lectura. Oriunde mă aflu, o carte mă însoțește. Am descoperit colecția de cărți „Luna și Pădurea Magică” și am terminat de citit opt volume. Vă invit să descoperiți, pe scurt, ce cuprinde fiecare volum și vă îndemn să le citiți cu aceeași pasiune cu care am făcut-o și eu.

Volumul I

În volumul unu, Luna a găsit un flaut magic cu care putea vorbi cu animalele. Luna a ajutat animalele să nu fie prinse de vânătorii care ar fi putut să le împuște și chiar să le omoare.

Volumul II

În volumul acesta, Luna a salvat-o pe pisica Mia de un șacal auriu, spunându-i, prin flautul fermecat, să plece de lângă ea. Șacalul auriu a ascultat-o și a plecat. Pisica Mia i-a rămas datoare Lunei, devenind cea mai bună prietenă animal din lume.

Volumul III

În acest volum, Luna le-a găsit pe animale certându-se. Animalele se certau fiindcă fiecare dădea vina pe alt animal că i-a furat mâncarea. Luna știa că ralonii furau mâncarea, așa că a pedepsit animalele și le-a povestit despre raloni. Ralonii și-au cerut scuze că au furat mâncarea.

Volumul IV

În acest volum, Luna, Melania, Dănuț și Călin se plimbau noaptea prin pădurea de vară. Deodată, o camionetă s-a oprit în fața lor. Cei din camionetă prindeau diferite specii de păsări. Luna i-a împiedicat să mai fure păsări și a eliberat păsările prinse de ei. Prietenii ei au fost mândri de ea.

Volumul V

În acest volum, Luna a ajutat-o pe Kaya (un râs femelă) să își găsească iubitul, Pamano (un râs bărbat). Julius Jupiter i-a dat drumul Kayei, iar Luna a găsit-o în pădure. Pamano și Kaya se iubeau.

Volumul VI

În volumul acesta, Luna și clasa au mers în pădure. În pădure, au pierdut-o pe Daisy. Tatăl Lunei a găsit-o pe Daisy într-o vizuină de bursuci.

Volumul VII

În această parte, a fost ziua Melaniei. Luna a pregătit pentru cea mai bună prietenă a ei un desen cu ele împreună. Luna mai avea nevoie de niște frunze din pădure și, în cele din urmă, a reușit să facă rost de ele.

Volumul VI

În volumul acesta, Luna și clasa au mers în pădure. În pădure, au pierdut-o pe Daisy. Zalăl Lunei a găsit-o pe Daisy într-o vizuină de bursuci.

Volumul VII

În această parte, a fost ziua Melaniei. Luna a pregătit pentru cea mai bună prietenă a ei un desen cu ele împreună. Luna mai avea nevoie de niște frunze din pădure și, în cele din urmă, a reușit să facă rost de ele.

Volumul VIII

În volumul acesta, ciorile rele se certau cu veverițele și chiar le răneau. Și pe Fănuș, prietenul Lunei, l-au rănit. Fănuș s-a făcut bine, dar nu mai avea ochi. Luna a vorbit cu ciorile, iar ele au plecat din pădure.

ELEVA BRÎNDĂU CLARA AMELIE, CLASA I A
PROFESOR COORDONATOR ISPAS ANA - MARIA

Numerele și matematica — pasiune și joacă

Pentru mine, numerele reprezinta pasiune și joacă. Îmi place să lucrez cu ele în fiecare zi, ele mă ajută să număr, să fac adunări, scăderi și să transform totul în cifre.

Încă de când eram foarte mic, îmi plăcea să descopăr numerele și observam că limitele dispar. Pentru mine totul este format din numere și pot înțelege lumea mai bine doar gândindu-mă la ele.

La școală, ora de matematică este preferata mea. Îmi place să rezolv exerciții și probleme și mă simt fericit când aflu răspunsul corect.

Numerele sunt foarte importante pentru mine. Cu ajutorul lor gândesc mai bine, învăț și descopăr lucruri noi în fiecare zi. Matematica și numerele îmi aduc bucurie și satisfacție și vreau să cresc ca ele, încercând să ajung cât mai departe.

ELEV SULTAN ANDI
CLASA A II-A B

„Actori” pe scena Palatului Copiilor

Cine nu a visat vreodată în copilărie să urce pe scenă?

Așa au visat și câțiva elevi din clasa a IV-a și visul lor s-a împlinit.

Nu cu mult timp în urmă am aflat despre festivalul concurs ThaliArc, organizat de Școala Metropolitană Arc în parteneriat cu Palatul Național al Copiilor.

Scopul festivalului a fost cel de promovare a tinerelor talente și de validare a aptitudinilor artistice ale copiilor.

Având la clasă elevi pe care i-am „suspectat” de talent actoricesc nativ, am profitat de această oportunitate de a putea juca pe o scenă mare ca cea a Palatului Copiilor.

În primul rând participarea la festival a fost condiționată de calificarea prealabilă prin susținerea, la nivel local, a momentului artistic, filmarea lui și trimiterea acestuia spre jurizare în cadrul primei etape a concursului.

Așa a luat ființă trupa „Eternul Goe”, pentru că textul „D-l Goe” de I. L. Caragiale a fost studiat la disciplina limba și literatura română, iar personajele se regăseau cu adevărat printre elevii din colectivul clasei: povestitorul Caragiale - Cristea Adrian, D-l Goe - Pană Lucas,
mam`mare- Zîmbrești eanu Andreea, mamițica - Brîndău Adela, tanti Mița - Butnaru Sophia, controlorul - Vițion Kevin, domnul din tren - Niță Andreeas.

Desigur, munca nu a fost ușoară. Împărțirea rolurilor era doar o mică parte a ceea ce urma: crearea scenariului, crearea decorurilor, procurarea costumațiilor, repetițiile programate în cadrul orelor de joc și mișcare sau în afara programului școlar, au însemnat efort și implicare din partea mea, a elevilor și a părinților acestora deopotrivă.

Încrederea că totul va fi bine a venit și datorită faptului că elevii au interiorizat foarte bine tipologia personajelor și chiar au contribuit cu remarci și replici personale binevenite.

Iată că ziua stabilită pentru filmarea scenetei necesare parcurgerii primei etape de concurs a sosit. Sala de clasă a devenit mica sală de teatru. Actorii au intrat în scenă. Spectatorii - colegii de clasă - așteptau entuziasmați.

După câteva încercări de ,,Stop!” și „De la capăt!”, însoțite de încurajările mele, menite să risipească emoțiile protagoniștilor, totul a ieșit încântător!

Materialul trimis organizatorilor a fost evaluat, validat și astfel am fost acceptați în etapa următoare, aceea de participare directă pe scena Palatului Copiilor.

Lista trupelor calificate era lungă, așadar un concurs puternic, cu participanți din toată țara, un motiv de a ne pregăti pentru o reprezentație la nivel înalt. Repetiții, repetiții și iar repetiții.

Iată și ziua mult așteptată. Cu părinții alături, cu decorurile după noi, cu responsabilitățile împărțite fiecăruia, am pornit spre Palatul Copiilor, fiind programați în prima zi din cele două dedicate vizionării tuturor trupelor din țară.

Știam că nu trebuie să pun presiune pe copii pentru că le-am cultivat dintotdeauna libertatea și dezinvoltura, iar rolurile îi prindeau extrem de firesc, natural. Doar câteva mesaje de încurajare le-am adresat și gata! A sosit momentul nostru.

Din culise gustam din încântarea cu care și-au jucat rolurile și din aprecierea și aplauzele publicului și a celor opt jurați, dintre care și actori foarte cunoscuți. Doamna prezentator, încântată de naturalețea și potrivirea de personaje a lor, le-a adresat întrebări, iar răspunsurile au făcut deliciul juraților. Adrian - Caragiale al nostru - cu înțelepciunea-i caracteristică și cu limbajul elevat, și-a argumentat răspunsul referitor la faptul că în lume mai sunt și astăzi mulți GOE, iar Lucas - Goe al nostru, a încheiat interviul la fel de inspirat :

- Tu ai fost Goe vreodată?
- În fiecare zi!

[...]

- Nu au vrut și alți colegi rolul tău?
- Nu!
- De ce oare?

Pentru că nu are nimeni talentul meu!

În ziua premierii, cu emoțiile mai mari decât le puteam ține în noi, nu știam la ce să ne așteptăm... Atât de multe trupe și doar o mențiune și trei premii la categoria învățământ primar...

„- Mențiune: trupa Eternul Goe, Școala Gimnazială Nr. 143, coordonator OPREA MIHAELA!"

Autor:

prof. OPREA MIHAELA

Frânturi de amintiri

Domnul Goe

O zi obişnuită de şcoală? Nu chiar... Staţi să vă povestesc!

Ora de limba şi literatura română...

Doamna învățătoare ne-a anunțat despre un concurs de teatru. Știam că voi fi printre actori, căci la citirea textelor din manual mă descurc grozav! Așa s-a și întâmplat. Mi-am primit rolul din sceneta „D-l Goe". Noaptea am adormit cu gândul la cum va decurge prima repetiție.

Ce să vezi? Ne-am descurcat: știam rolurile, iar doamna chiar era mulțumită. O săptămână am ținut-o tot așa.

A venit momentul greu, cel așteptat: filmările. Deși ai crede că a fost ușor, nu ai dreptate. Aveam multe emoții. Mintea mea era plină de ce să fac: să mai repet ce nu știam și să fiu atentă la ce spunea doamna.

Clic! Camerele erau pornite. Deși era doar o filmare și șansele să mergem mai departe nu erau chiar multe, eu știam că o să se întâmple asta.

Toată lumea a fost perfectă. Nimeni nu a uitat o replică, nimeni nu s-a încurcat. Eram fericită. Totul mersese foarte bine.

Ziua aflării rezultatului s-a prelungit. Fierbeam de nerăbdare! O! Am avut dreptate! Ne-am calificat. (Doar mereu am dreptate!)

Acum veneau cele mai mari emoții: repetițiile de final. Urma să urcăm pe o scenă, să jucăm în fața unor jurați. Chiar și tu ai avea emoții!

Repetițiile nu au fost așa cum mă așteptam. Credeam că vor fi plictisitoare. Nu au fost. Au fost pline de bucurii. Ne-am jucat și am făcut și multe glume.

Dar... iată-ne ajunși pe scena Palatului Copiilor, în fața juraților. Reflectoarele erau asupra noastră. A trebuit să lăsăm emoțiile și să dăm tot ce știm noi mai bine. Doamna a fost foarte mulțumită și, credeți-mă, nu-i ușor de mulțumit.

Am terminat cu emoțiile? Nu, desigur! Urma premierea. Totul a început cu un discurs lung, care ne-a plictisit. Apoi s-au anunțat premiile.

„Mențiune... Domnul Goe!"

Am sărit de bucurie, nu se putea mai bine. Nu voi uita niciodată ce am simțit pe scenă! Oare voi deveni actriță?

Autor: eleva Brîndău Adela,
clasa a IV-a B

FLASHMOB
PENTRU NATURĂ

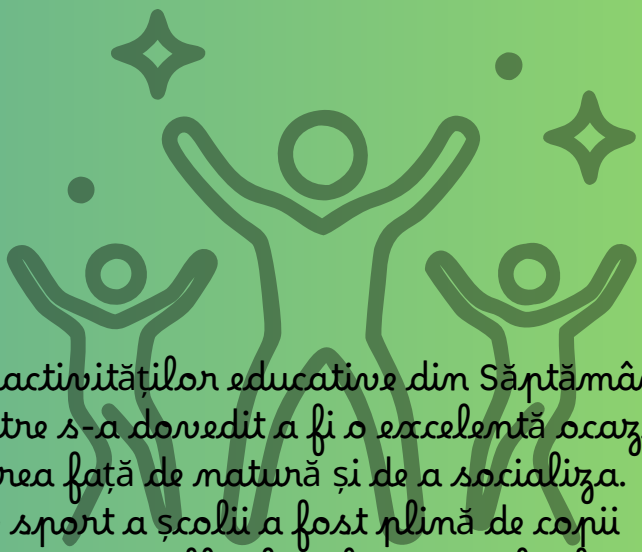

Vremea poate fi un impediment în derularea activităților educative din Săptămâna Verde, însă pentru 120 de elevi ai școlii noastre s-a dovedit a fi o excelentă ocazie de a face mișcare, de a-și manifesta aprecierea față de natură și de a socializa. Într-o zi ploioasă de primăvară, sala de sport a școlii a fost plină de copii creativi și plini de energie, care au dedicat naturii un flashmob. Mesajul a fost emoționant, promovând ideea că acțiunea fiecăruia dintre noi contribuie la ,,bunăstarea naturii".

Atunci când pasiunea pentru dans se îmbină cu iubirea față de natură, rezultatul este uimitor. Copiii au respectat indicațiile și s-au sincronizat, bucurându-se de reușită. Coregrafia a simbolizat legătura dintre oameni și natură. Dansul a fost nu doar un moment spectaculos, ci și o experiență educativă pentru copii. Dincolo de distracție, această activitate este importantă pentru dezvoltarea lor personală și socială, pentru dezvoltarea cooperării și a spiritului de echipă. În același timp, flashmobul a fost o ocazie plăcută pentru a face mișcare, atât de importantă pentru sănătatea fizică.

Cadrele didactice s-au alăturat copiilor în acest manifest, estompând granițele formale ale relației profesor - elev. A fost un moment de conexiune reală, apreciat de elevi. Participarea comună la flashmob a pus în lumină o idee puternică, aceea că facem cu toții parte din aceeași comunitate și că inițiativele elevilor contează. Un profesor care dansează alături de elevi devine un model de deschidere și curaj, deoarece arată că este în regulă să ieși din zona de confort, să te exprimi liber și să participi cu bucurie la activități colective. Astfel de experiențe construiesc punți între generații și creează un mediu educațional armonios și motivant.

Prof. înv. primar Radu Mădălina Beatrice

Cupa Tymbark ONSȘ 2026
Fotbal băieți și fete

Profesori Dorinel Rădoi, Ionuț Streinu

Cel mai performant sezon din ultimii 10 ani

An de an școala noastră a reușit calificarea la o categorie de vârstă la faza municipală, fete sau băieți, însă sezonul acesta și zeița Fortuna ne-a sprijinit în efortul nostru de a ne clasa pe cea mai înaltă treaptă a podiumului la faza pe sector, chiar dacă eram cotați cu o foarte mică șansă sau cu ultima din echipele înscrise la începutul competiției.

Surpriza U 10 băieți

De-a lungul timpului, echipele acestei categorii au fost aproape și foarte aproape de primul loc, iar anul acesta titlul de campionii ai sectorului nu ne-a mai scăpat, după ce băieții noștri au luat parte la o competiție acerbă, cu nu mai puțin de 18 echipe înscrise la începutul turneului, în faza finală rămânând trei echipe, cu talentatul Lucas Pană (a IV-a B), muncitorul Andrei Pricop (a III-a C), cu echilibrul remarcabil al lui Ștefan Ceaușu (a IV-a B), alături de ceilalți componenți ai lotului, băieții noștri au dat dovadă de multă ambiție și dăruire pe teren propriu în fața unor adversari mult mai ,,bine făcuți", atât din punct de vedere al renumelui (Liceul Teoretic ,,Ștefan Odobleja"), cât și fizic, Școala Gimnazială ,,Ștefan cel Mare", obținând două victorii muncite care ne-a oferit bucuria supremă la finalul competiției.
Iată lotul complet al echipei campioane: *Mihnea Martin, Patrick Dobrogeanu, Tudor Arapu, David Ghioca, David Ionescu, Nicholas Dumitru, Andrei Pricop, Andy Lemnaru, Lucas Buzatu, David Mahriu, Lucas Pană, Ștefan Ceaușu și Ianis Curea.*

U 12 fete - al doilea an consecutiv Campioanele sectorului!

Un exemplu demn de urmat pentru toate echipele școlii noastre, o echipă care a știut ce-și dorește de la bun început, a făcut ce trebuie și iat-o încoronată pentru al doilea an consecutiv Campioana sectorului, *fără nicio fată care să practice fotbalul în afara școlii*, cum de altfel adversarele din finală aveau, același scor (2-0), cu Școala Gimnazială Nr. 127 și Școala Gimnazială ,,Petrache Poenaru", cu marcatoare surpriză și nu prea, Yarina Floarea-Ruscu (a VI-a A), alături de căpitanul neobosit, Irina Lazăr (a VI-a A) și celelalte fete care au prins gustul performanței în cadrul echipei școlii.
U 12 fete: *Asolomiei-Andrei Teodora, Daria Pîrvu, Raisa Pitulice, Yarina Floarea-Ruscu, Irina Lazăr, Andreea Ismă, Maya Ipate, Toltică Antonia, Miruna Stoiana, Maria Călin.*

U 14 fete - Campioanele debutante

O categorie ce a urcat mereu pe podiumului sectorului, de 3 ori vicecampioane, anul acesta fetele noastre au dat peste cap toate calculele hârtiei, unde alte echipe erau favorite.
Lider incontestabil și jucătoare constantă, atât de fotbal, cât și de handbal, fostă campioană a sectorului anul trecut cu Under 12, Faustina Dobrogeanu (a VII-a B), alături de experimentata Carmen Miu (a VIII-a A), și toate celelalte fete componentele ale lotului, s-au întrecut pe sine, reușind să impresioneze prin combativitate și organizare, încurajate frenetic pe margine de colegii mai mici din școală. Iată componentele lotului campion: Faustina Dobrogeanu, Camelia Andrei, Georgiana Murat, Alexandrescu Ariana, Carmen Miu, Stan Alexia, Alessia Baba-Costescu, Anysia Păunescu, Sandu Roberta, Ilie Carla, Teodora Niță, Alexandra Dumitru.

Și iată-ne calificați mai departe, la faza municipală, cu trei echipe, lucru rar întâlnit la o școală din sectorul nostru în ultimii mulți ani.
Faza finală a Cupei Tymbark a avut loc la Liceul cu program sportiv „Mircea Eliade”, acolo unde echipele noastre s-au prezentat onorabil în fața unei noi experiențe, într-un cadru festiv, alături de cele mai bune școli din capitală.

Felicitările noastre se îndreaptă către acești copii admirabili, care au crescut și cresc frumos sub ochii noștri, înțelegând în același timp că sportul nu înseamnă numai victorii, ci muncă, echilibru, ambiție, dar cel mai important, muncă în echipă și sănătate din orice punct de vedere

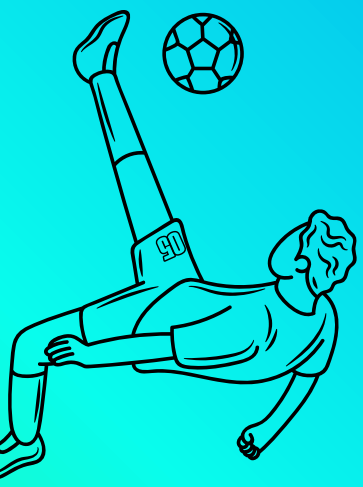

Fotbalul – pasiunea mea

Mă numesc Ciuraru Eduard Roberto Florian și sunt elev în clasa a II-a B, la Școala Gimnazială Nr. 143 din București. Pasiunea mea este fotbalul și mă pricep destul de bine. Sunt legitimat la „Școala de Fotbal Eric Dinu", de 5 ani jumate, de la vârsta fragedă de 4 ani.

Pe echipamentul de fotbal am numărul 7. Sunt mândru să reprezint echipa școlii de fotbal. Sunt jucător de piciorul stâng, iar poziția mea în teren este cea de atacant și uneori de mijlocaș, unde dau multe goluri.

De-a lungul anilor am participat la campionate AMFB, turnee și meciuri amicale unde am câștigat trofee, medalii și diplome. Toată familia mă susține, în special mama care a fost prezentă în toți acești ani la antrenamente și meciuri, unde am îndurat canicula, ploaia, gerul și viscolul pentru care îi mulțumesc.

Idolul meu este Cristiano Ronaldo. Visul meu este sa ajung un mare fotbalist.

elev Ciuraru Eduard, clasa a II-a B

5.DIN ȚOLO DE CLASĂ

„Școli cu Suflet” – Educația care apropie oameni

Asociația Supereroilor, alături de Fundatia Mereu Aproape, a implementat un proiect unic în România, „Școli cu suflet" – cel mai amplu proiect de training pentru profesori care lucrează alături de copiii cu CES!
13 zile de workshop, aproximativ 40 de profesori și 10 părinți, uniți de aceeași dorință: să învețe cum să vadă copilul dincolo de etichete.

Alături de colegele mele, Oprea Mihaela Adelina și Stănică Ionela Loredana, am făcut parte din acest proiect.

Formatori au fost: Marius Brăila, Formator & Președinte Asociația Supereroilor, Loredana Iacob, Consilier parental & Family Coach Asociația Supereroilor. Natalia Brăila de la Asociația Supereroilor a avut calitate de organizator alături de Corina Nicolau de la *Fundația Mereu Aproape.*

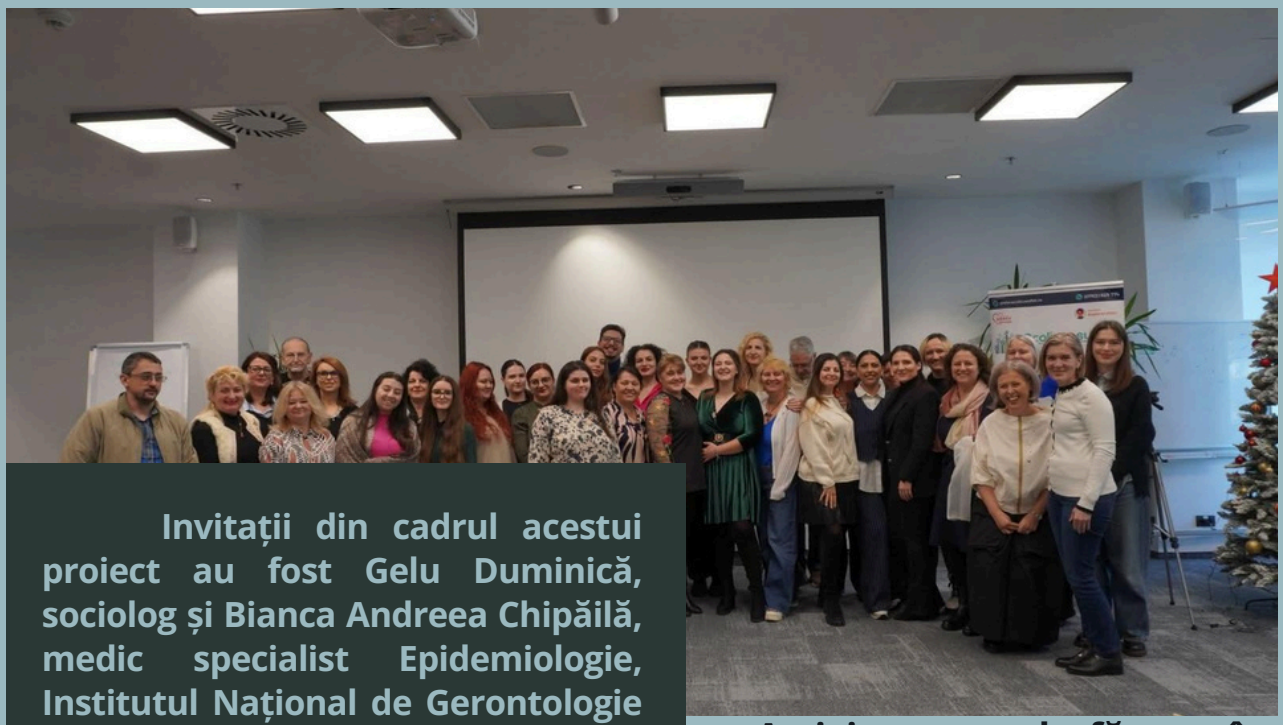

Invitații din cadrul acestui proiect au fost Gelu Duminică, sociolog și Bianca Andreea Chipăilă, medic specialist Epidemiologie, Institutul Național de Gerontologie și Geriatrie „Ana Aslan”.

Dacă este un gând cu care am rămas după acest proiect pilot, atunci este acesta:

O clasă nu se împarte în copii tipici și atipici, ci în copii care au nevoie de o educație bazată pe conectare, suflet la suflet. Informația nu mai este demult cheia. Ceea ce contează cu adevărat este felul în care o transmitem.

În cadrul acestui proiect pilot a fost elaborat un ghid pe care profesorii îl pot descărca gratuit și îl pot folosi practic la clasa. Acesta este disponibil pe www.scolicusuflet.ro.

Marius Brăilă, alături de Corina Nicolau, însoțiți de o echipă de televiziune, au fost prezenți, ca o finalizare a primei etape a proiectului *Școli cu suflet*, în școala noastră.

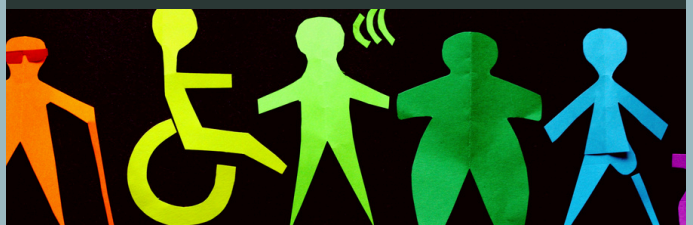

Activitatea s-a desfășurat în forma unui *workshop* al Casei Corpului Didactic a Municipiului București. În cadrul acestui workshop, participanții au învățat despre diverse metode și strategii de lucru care pot fi aplicate pentru a sprijini elevii cu cerințe educaționale speciale (CES) în învățământul primar. Atelierul a fost primit cu interes și de Inspectoratul Școlar al sectorului 5, prin prezența doamnei inspector școlar pentru învățământul primar, Mocanu Paula Raluca.

Scopul a fost de a crea un mediu educațional incluziv care să răspundă nevoilor fiecărui elev și să promoveze succesul academic și social. Workshopul a avut la bază *Ghidul de bune practici pentru educație incluzivă în școlile de masă*, ghid din cadrul proiectului prezentat mai sus.

La Școala Gimnazială 143 din București, proiectul „Școli cu Suflet” a demonstrat, încă o dată, că schimbarea reală începe din interiorul școlilor.

„Născut din realitatea de zi cu zi din școli, proiectul nostru, derulat în parteneriat cu *Asociația Supereroilor*, a ajuns din nou în mijlocul cadrelor didactice, printr-un workshop dedicat relației dintre profesori și părinții copiilor cu cerințe educaționale speciale.

Deschiderea și implicarea celor aproximativ 25 de dascăli prezenți, alături de participarea doamnei inspector școlar pentru ciclul primar – sectorul 5, ne confirmă că informația se transformă în acțiune atunci când copilul este pus în centru, iar ritmul lui este respectat.

Faptul că suntem invitați să ducem mai departe „Școli cu Suflet” în alte școli și licee, dar și mesajele primite de la părinți, reprezintă pentru noi cel mai clar semn de reușită: schimbarea începe să se răspândească natural, din școală către comunitate”.

Acesta este mesajul *Fundației Mereu Aproape*, mesaj formulat în urma prezenței acesteia în cadrul școlii noastre.

Profesor pentru învățământul primar - Mărghidanu Irina

Ziua Europei

Sub coordonarea dnei prof. de istorie Grecu Marinela, ne-am adunat cu mic cu mare pe 8 mai, pentru a sărbători *Ziua Europei* prin dansuri, muzică și tradiții vechi europene.

Corul școlii a dat startul serbării prin a cânta *Imnul de stat al României*, împreună cu elevii și cadrele didactice prezente.

Eleva Andrei Camelia, de la clasa a VIII-a A, a pregătit un discurs despre *Tripla semnificație a Zilei de 9 mai*.

A urmat o frumoasă incursiune prin tradițiile și obiceiurile popoarelor din Uniunea Europeană.

Germania este bogată în obiceiuri și tradiții naționale. Clasa a V-a A, sub coordonarea doamnei diriginte Ana Puncioiu, ne-a delectat cu un dans tradițional german (*polka*).

Tradițiile și obiceiurile Greciei sunt unice în Europa. Elevii clasei a VI-a B, coordonați de doamna dirigintă, consilier Florentina Cenac, ne-au încântat cu un dans popular grecesc faimos, *sirtaki*, și cu alte câteva momente frumoase.

La finalul serbării noastre de Ziua Europei, am încheiat momentul festiv prin Oda Bucuriei - Imnul Europei Unite

„Fii profesor pentru o zi"

În clasă, dar dincolo de ea...

Prof. înv. primar Roșu Georgiana

Uneori, cele mai valoroase lecții nu se regăsesc în manuale, ci în amintirile care rămân vii peste ani. Într-o discuție cu elevii clasei mele, a IV-a A, printre zâmbete și nostalgii, un proiect a fost readus la lumină cu o emoție aparte: „Fii profesor pentru o oră", desfășurat încă din clasa pregătitoare.

Atunci, băncile au devenit punți între generații, iar catedra a fost ocupată, rând pe rând, de părinți. Cu emoții firești, dar și cu entuziasm, aceștia au pășit în lumea copiilor nu doar ca susținători din umbră, ci ca adevărați parteneri în actul educațional. Au adus cu ei povești, jocuri, experiențe de viață și lecții altfel, vii, interactive, pline de autenticitate.

Activitatea a fost hrănită prin diversitatea stilurilor și a personalităților întâlnite. Au descoperit că educația nu este un drum rigid, ci unul care poate fi parcurs cu bucurie, creativitate și deschidere.

Dincolo de entuziasmul momentului, proiectul a avut profunde valențe formative. În primul rând, a consolidat relația școală–familie, transformând-o într-un parteneriat real, bazat pe încredere și implicare. Copiii au avut ocazia să-și vadă părinții într-o lumină diferită, nu doar ca sprijin acasă, ci ca modele de cunoaștere, competență și curaj.

De asemenea, activitatea a contribuit la dezvoltarea respectului față de rolul de profesor, oferind o perspectivă autentică asupra responsabilității și implicării pe care o presupune acest statut. Elevii au înțeles, chiar și la nivel intuitiv, câtă dăruire stă în spatele fiecărei lecții.

Proiectul a stimulat, totodată, abilități esențiale precum comunicarea, colaborarea și adaptabilitatea. Prin interacțiunea cu adulți diferiți, copiii au învățat să asculte, să pună întrebări, să fie deschiși către nou și să se bucure de diversitatea experiențelor. Părinții i-au putut observa pe elevi în mediul școlar și, unii dintre ei, au fost surprinși să constate că există discrepanțe între modul cum se comportă acasă și modul cum se comportă în clasă.

Astăzi, privind în urmă, „Fii profesor pentru o oră" nu mai este doar un proiect din clasa pregătitoare, ci o amintire luminoasă, care confirmă un adevăr simplu: educația devine cu adevărat valoroasă atunci când este trăită împreună.

Iar pentru acești copii, bucuria de atunci s-a transformat într-o lecție pentru o viață.

Inimi pentru mama

Fiecare copil, cu migală și cu sufletul deschis, a decupat câte o inimă. Nu o simplă bucată de hârtie, ci o fărâmă din propria lui simțire. Pe aceste inimi fragile și totuși atât de puternice, au fost așternute mesaje pentru cea mai dragă ființă, mama. Cuvinte stângace sau atent alese, litere mari sau mici, dar toate având același numitor comun: iubirea sinceră, necondiționată.

Sunt gesturi mici care spun povești mari. Sunt cuvinte simple care poartă în ele universuri întregi. Așa a luat naștere proiectul „Inimi pentru mama", o inițiativă care a transformat școala noastră într-un spațiu al emoției, al recunoștinței și al iubirii pure.

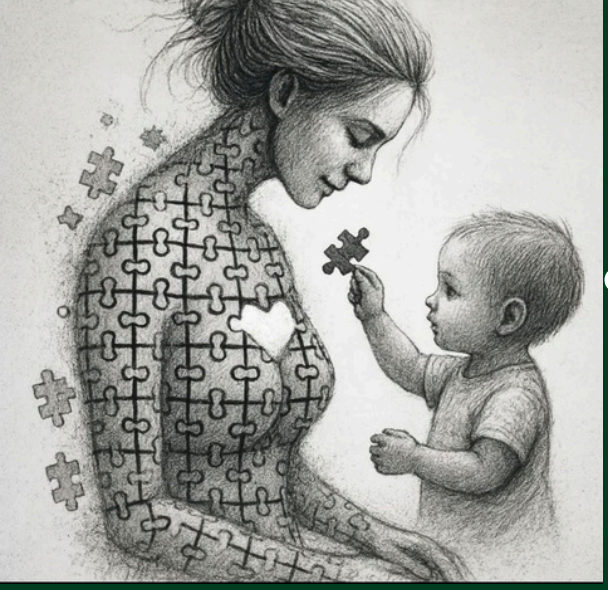

Curtea școlii s-a transformat treptat într-o galerie a emoțiilor. Gardul, de obicei tăcut și obișnuit, a devenit martorul unei expoziții vii, pline de culoare și sensibilitate. Fiecare inimă atârnată a spus o poveste, fiecare mesaj a fost o declarație unică, un „te iubesc" spus în mii de feluri.

Privite împreună, aceste inimi au format un tablou impresionant, o adevărată țesătură de sentimente, în care inocența copilăriei s-a împletit cu profunzimea iubirii pentru mamă. A fost mai mult decât un proiect artistic; a fost o lecție despre recunoștință, despre exprimarea emoțiilor și despre puterea gesturilor simple.

„Inimi pentru mama" a reușit să aducă împreună întreaga comunitate școlară, demonstrând că, dincolo de lecții și manuale, ceea ce rămâne cu adevărat în suflet sunt aceste momente în care învățăm să iubim și să spunem, fără teamă: „Mama, ești inima mea."

Un cuvânt care se simte

MAMA

PROF. ÎNV. PRIMAR ROȘU GEORGIANA

Există cuvinte care se rostesc. Și există cuvinte care se simt.

„Mama” nu este doar un cuvânt din două silabe care se repetă, așa cum tindem să le explicăm copiilor de pregătitoare, ci o inimă care bate în fiecare dintre noi, un început de drum și un adăpost la capătul lui.

Într-o zi de vineri, 6 martie, pentru că da, și zilele de vineri pot fi luminoase, clasa a IV-a A a așezat acest cuvânt, simplu și infinit, în centrul unei serbări care a depășit granițele unui moment artistic. A devenit trăire. A devenit poveste.

Fiecare vers rostit a fost o mângâiere, fiecare poezie, o oglindă în care mamele s-au regăsit așa cum sunt ele văzute de ochii cei mai sinceri: ai copiilor. Poeziile au fost născute din observație și admirație, compuse în întregime de mine pentru a contura portretele vii, unice, pline de lumină, ale unor femei cu care interacționez zi de zi.Cântecele au curs ca niște șoapte calde, iar dansurile au desenat în aer bucuria pură a copilăriei. Sala întreagă a devenit un singur suflet. S-a râs cu lacrimi și s-a plâns cu zâmbetul pe buze, acea formă rară de emoție în care fericirea și dorul se îmbrățișează. Mămicile au primit cadouri, flori, felicitări și chiar un ziar personalizat.

Pentru mine, această serbare a avut o rezonanță aparte. Privită prin ochii unei viitoare mame, fiecare cuvânt, fiecare gest a căpătat o profunzime nouă. A fost mai mult decât o activitate școlară, a fost o inițiere tainică în misterul iubirii materne. Un drum care începe cu o bătaie de inimă și nu se sfârșește niciodată.

„Mama" nu se explică. Se trăiește. Se șoptește în gând când ne e greu și se strigă în bucurie. Este rădăcină și aripă deopotrivă.

În încheiere, vreau să vă prezint. scurt, răspunsul unei mame la întrebarea ,,Pe care dintre copiii tăi îi iubești cel mai mult?". Aceasta a spus: ,,Pe cel bolnav până se face bine, pe cel absent până se întoarce, pe cel mic până se face mare și pe toți până la moarte".

Pentru mama – de la Denisa
Cu pensula-n mână desenez culori,
Dar tu mi-ai pictat copilăria în zori,
Ai pus pe pânza vieții mele, cu răbdare,
Iubire, speranță și visuri fără hotare.
Când norii veneau și cerul era greu,
Tu mi-ai fost curcubeu și sprijin mereu,
Mi-ai șters lacrima, mi-ai luminat cărarea,
Și-ai stat lângă mine, învățându-mă răbdarea.
Din mâinile tale am învățat să creez,
Să văd frumusețea și să nu încetez să visez,
Iar astăzi, mamă, în orice tablou al meu,
Cea mai frumoasă culoare e chipul tău.

Pentru mama – de la Tudor
Mamă dragă, chip de înger,
Cu ochi albaștri ca seninul,
Părul tău ca raza verii
Îmi luminează mereu destinul.
Ești o femeie puternică,
Demnă, curajoasă și dreaptă,
Ai construit cu multă trudă
Drumul meu, treaptă cu treaptă.
M-ai crescut cu răbdare multă,
Chiar și când ți-a fost mai greu,
Mi-ai fost sprijin și putere,
Și erou din gândul meu.
Mamă, ești dovadă vie
Că iubirea face minuni,
Iar tot ce sunt eu astăzi
E rezultat la ale tale rugăciuni.

Pentru mama – de la Sebi
Mamă dragă, lângă tine
Am crescut cu zâmbet plin,
Tu ne-nveți pe toți, cu grijă,
Ce înseamnă să fim buni.
Ne arăți că fiecare
Are darul lui frumos,
Că iubirea și răbdarea
Pot schimba un drum sinuos.
Lângă tine, eu și Cristi
Creștem plini de bucurii,
Învățăm ce-nseamnă grija
Și respectul de copii.
Ești dintre mărinimoși,
Ești pentru mai mulți o mama,
Îți dăruiești timpul tău,
Celor mai nenorocoși.
Iar acasă, în iubire,
Două pisici ne-aduc alin,
Dar cea mai caldă mângâiere
Ești tu, mamă, pe deplin.
Pentru mama - de la Eva
Când mama foarfece răsucește
Pe oricine-ntinerește.
Mamă, tu ești bună la toate,
Dar eu, Ianis și Ana
Suntem a ta prioritate.
Mă-nveți să fiu curajoasă și sprintenă,
Să cresc puternică și
Să fiu cea mai bună la scrimă.
Pe toți trei ne-ai ținut de mână sa mergem,
Mamă, dacă am mai avea 100 de vieți,
Tot pe tine te alegem!
Noi din priviri ne înțelegem
Și zilnic dragostea o culegem.
Când simt că obosesc, tu mă ridici,
Cu zâmbetul tău, toate greutățile le-nfrângi.
În lumea mea tu ești steaua strălucitoare,
Cu tine viața mea e sărbătoare.

Pentru mama- de la Mya, Maria și Iannis

Mamă dragă, bună mamă,
Am fost visul tău cândva,
Ne-ai dorit tu mult odată,
Și-am venit toți trei deodată.

Sunt pântece care dor,
De la un singur odor.
Tu 9 luni ai purtat
Trei suflete neîncetat.

Trei bătăi mici de inimioară,
Trei surâsuri, trei chemări,
Trei perechi de pași prin casă,
Trei povești și trei visări.

Ce făceai când febră aveam?
Ce făceai când ne loveam?
Cum să scriem ne-ai învățat
Și din pat ne-am ridicat?

Știm că nu ți-a fost ușor,
Nopți întregi cu puțin somn,
Lacrimi, teamă, oboseală,
Să rămâi fără greșeală.

Ne-ai ținut pe rând în brațe,
Ne-ai vegheat tu orice pas,
Ne-ai învățat să fim puternici,
Să zâmbim și la necaz.

Pentru tine suntem lumea,
Dar și tu ești a noastră,
Ești căldura din privire,
Și lumina din fereastră.

Cu puterea la a treia,
Doar tu știi ce e femeia,
Cât poate ea să ducă
Și iubire să produc

Pentru mama- de la Arian
Mamă dragă și iubită,
Ce spre Rai ne ești aleea,
Cu iubirea ta ne crești
Pe mine și pe Timeea.
Ne veghezi cu grijă mare,
Ne ocrotești fiecare pas,
Și ne mângâi cu răbdare
Când rămânem fără glas.
Ești harnică și blândă,
Cu ochi căprui maiestuoși
Muncești zilnic pentru noi,
Să fim buni și respectuoși.
Ești frumoasă ca o floare,
N-ai nevoie de-aprobare
Orice de look schimbare
Te face și mai pătrunzătoare.
Mamă, ești lumina noastră,
Cel mai cald și drag cuvânt,
Iar iubirea ce ne-o porți
E comoară pe pământ.

Pentru bunica- de la Patrick
Bunico dragă, casa noastră
E mai caldă lângă tine,
Pentru mine și Denis
Ești un înger de sus trimis.
Viața ți-a adus încercări
Grele, uneori de dus,
Dar tu ne-ai ținut de mână
Și niciodată nu te-ai plans.
Tu ne dăruiești speranță,
Chiar de-s nori uneori,
Iar zâmbetul tău, bunico,
Ne aduce-n suflet flori.
Pentru tot ce faci în taină,
Pentru dragostea ce-o porți,
Îți spun astăzi, cu iubire:
Tot ce-i bun din noi tu scoți.
Și când oameni mari vom fi
La tine-n prag noi vom veni,
Să sărutăm cu drag,
Mâinile ce ne-au salvat.

Pentru mama- de la Cristi

Ochii tăi ca marea
Îmi sunt mie chemarea
Glasul tău domol
E un fel de paracetamol.

Pentru mine ești iubire,
Pentru Mati fericire,
Pentru tati potrivire.
Pentru buni o mândrie.

Când ne este greu vreodată,
Brațele tale ne cuprind,
Și din grijile mărunte
Doar ele ne mai desprind.

Ești povestea noastră dragă,
Ești căldura din cămin,
Ești zâmbetul ce-alungă
Orice nor din cerul plin.

Pentru mama- de la Celia
De când am venit pe lume
Am avut un singur scop:
Să arăt, sa fiu ca tine
Și la suflet, și la port.
Mamă bună, știi că ești,
Mai cochetă decât luna,
Mai puternică ca bruma,
Mai gingașă ca o floare
Și o mare luptătoare.
Chiar când ești la 4 ace,
Poți războinică sa fii
Și când ești în uniformă
Eleganță tu emani
Chiar de-i sperii pe dușmani.
Și cu suflet, și prestanță,
Ești modelul meu în viață.

Pentru bunica- de la Patrick
Bunico dragă, casa noastră
E mai caldă lângă tine,
Pentru mine și Denis
Ești un înger de sus trimis.
Viața ți-a adus încercări
Grele, uneori de dus,
Dar tu ne-ai ținut de mână
Și niciodată nu te-ai plans.
Tu ne dăruiești speranță,
Chiar de-s nori uneori,
Iar zâmbetul tău, bunico,
Ne aduce-n suflet flori.
Pentru tot ce faci în taină,
Pentru dragostea ce-o porți,
Îți spun astăzi, cu iubire:
Tot ce-i bun din noi tu scoți.
Și când oameni mari vom fi
La tine-n prag noi vom veni,
Să sărutăm cu drag,
Mâinile ce ne-au salvat.

Pentru mama- de la Silviu
Uneori mi-e greu pe drum,
Dar nu m-ai lăsat nicicând,
Pas cu pas m-ai învățat
Să merg în față zâmbind.

Stai cu mine la teme seara,
Și faci greul mai ușor,
Mă ajuți să memorez,
Și-mi ești doar de ajutor.

O iubesc mult și pe Ioana,
Sora mea cu suflet cald,
Iar tu pentru noi ești
Ca un scut și ca un gard.

Pentru mama- de la Andrei
Mama mea cu ochi frumoși,
Îți vorbește-un fotbalist!
De-ai fi tu un obiect,
Ai fi un trofeu vestit.
De-ai fi tu o echipă,
Ai fi a țării campioană,
Sau chiar una mondială.
De-ai fi un jucător,
Ai fi un golgheter,
De-ai fi un selecționer,
Ai fi cel furat de toți,
De echipele de hoți.
De-ai fi un echipament,
Ai fi a mea apărătoare,
Nu doar pentru genunchi,
Ci pentru orice mă doare.
Nici Hagi nu înțelege,
Cum câștigi tu orice joc,
Ești medalia vieții mele,
Te iubesc de nu mai pot!
Cum mă aperi de belele,
N-ar putea nici Ducadam,
Ești căpitanul vieții mele,
Pentru tine dau ce am.
Balonul și gheata de aur,
Tu le meriți zi de zi,
Mă topesc în orice clipă,
Când spre trupul meu tu vii.

Pentru mama- de la David Breazu
Mamă dragă, zi de zi,
Tu muncești fără să spui,
Oboseala o ascunzi
Când pe chipu-ți zâmbet pui.

Gabi-i mare, știe drumul,
Eu poate învăț mai greu,
Dar sub mâna ta cea bună
Voi găsi calea și eu.

Anii stau între mine și el,
Tu ne ții mereu uniți
Și faci punte peste timp,
Cu al tău sfânt legământ.

Ești și sprijin, ești și scut,
Pentru fiul ce-a crescut
Iar pentru mine, mai mic,
Nu te doboară nimic.

Pentru mama- de la Raian
Mama, icoana mea de acasă,
Ne ajută chiar și-n clasă.
Mama mea cea ca bomboana,
O ajută și pe doamna.
Acasă gătește, șterge praful,
La serbări e fotograful.
Nu trăiește în castel,
Chiar de pare ea model.
Peste-un timp mă voi plimba,
La braț chiar cu mama mea.
Ceilalți mă vor întreba:
„Cine e prietena?”.
Și-și vor da atunci ei coate,
Curioși cu toți de fel,
Să afle cine-i bruneta
Ce mă strânge mai tare-nițel.
Eu mândru le voi răspunde
În doar câteva secunde:
Frumușica ce m-a îmbrățișat
E cea care viață mi-a dat.
Anii vor zbura ca scrumul,
Eu nu-i voi uita parfumul.
Pentru mine și Cataleya
Va rămâne orhideea
Veșnic înflorită
Căci e mama mea iubită

Pentru mama- de la Daria
M-ai crescut cu rânduială,
Cu blândețe și cu sfat,
De aceea sunt cuminte
Și cu suflet așezat.
Sunt ordonată-n gând și-n viață,
Prieten bun, copil senin,
Pentru că tu mi-ai fost povață
Și sprijin pe deplin.
M-ai învățat să fiu aproape,
Să ascult, să pot iubi,
Să împart o vorbă bună
Cu oricine m-oi întâlni.
În clasă sunt liniștită,
Cu zâmbet cald și pas ușor,
Pentru că tu mi-ai pus în suflet
Respect, lumină și ajutor.
Mamă bună, mamă dragă,
Tot ce sunt îți datorez,
Și cu inima curată
Pân” la capăt te urmez.

Pentru mama- de la Miruna
Te strig „mamă” cu iubire
Chiar de nu e chiar așa,
Când toți s-au dat în spate,
Tu m-ai prins de jumătate.

Mi-ai fost sprijin dintotdeauna,
Mi-ai fost braț și adăpost,
În privirea ta senină
Am găsit mereu un rost.

La handbal de pe teren,
Știu că tu mă-ncurajezi,
Simt puterea din iubirea
Cu care tu mă veghezi.

Fiecare gol marcat
Are și un pic din tine,
Pentru că m-ai învățat
Să lupt și să cred în mine.

Mă aștepți cu masa caldă
Cu iubire și cu dor,
Și cu zâmbet pe poteci
După fiecare meci.
Ești comoara mea cea mare,
Ești povestea mea frumoasă,
Ești iubirea ce mă crește
Și mă face curajoasă.
Îți mulțumesc, „mama” mea,
Pentru tot ce mi-ai dăruit,
Pentru dragostea ta caldă
Și pentru cât m-ai iubit.
Pentru mătușa- de la Georgi
Când lumea-mi fu rece și pustie,
Tu mi-ai adus soarele de vară,
În ochii tăi am găsit o magie
Și brațul tău e far de seară.

Mătușă, ochii tăi știu secretele mele,
Și glasul tău mă-nvață să zbor.
Fiecare zi lângă tine
Îmi umple un mare gol.

Cu tine sunt acasă în orice loc,
Ești lumina mea din joc.
Și-n fiecare clipă ce vine și trece,
Îți mulțumesc, mătușă, că n-ai rămas rece.

Pentru mama- de la Sofia

Mamă dragă, mamă bună,
Ești eroul meu mereu,
Ai pornit pe drumuri grele
Ca să-mi fie mie bine.

De la tine-am învățat:
Că dragostea nu se măsoară
Nici în ore, nici în metri,
Nici măcar în kilometri.

Din Buzău, pân' la Constanța
Tu mi-ai oferit viața.
Și-apoi pîn' la București,
Ai știut cum să mă crești

Când dansez și urc pe scenă,
Cu drag mă urmărești
Și fiecare „foarte bine"
Tu îl sărbătorești.

Tu mi-ai dat curaj și aripi,
M-ai învățat să visez,
Și prin muncă și răbdare
Să obțin ce îmi doresc.

Pentru tot ce-ai sacrificat,
Eu mereu voi străluci,
Lumea-și va scoate pălăria
În fața fetei tale, Sofia.

Pentru mama- de la David și Sara

Suntem gemeni, dar diferiți,
Fiecare-n felul lui,
Tu ne înțelegi pe fiecare
Și accepți orice provocare.

Știi când unul vrea poveste,
Știi când altul vrea să zburde,
Știi când trebuie răbdare
Și când trebuie strigare.

Sara iubește istoria,
Poveștile din alte vremuri,
Dar uneori de sine se-ndoiește
Iar tu îi dai îndemnuri.

Tu îi spui că e puternică,
Că poate tot ce își dorește,
Și că în inima ei bună
Curajul mereu va crește.

David știe puțin din toate,
Întrebări mereu aduce,
Are multă încredere-n el
Și vrea tot timpul a conduce.

Tu îl înveți să fie blând,
Să asculte și să aștepte,
Să fie oricând smerit
Chiar de e de jos privit.

La teme ești lângă noi,
Ne explici tu cu răbdare,
Și transformi orice problemă
Într-o simplă rezolvare.

Pentru noi ești ghid și sprijin,
Ești putere și căldură,
Ești vocea care ne învață
Să trăim noi fără ură.

Pentru mama- de la Delia

Mână-n mână cu bunica,
Voi ați fost mereu echipa
Ce mi-a lungit aripile
Să străbat eu mările.

Mână-n mână cu tăticul
Și din pasul vostru dublu,
Pe-o alee împletită,
Am crescut eu ocrotită.

M-ai crescut ca pe o floare,
Ce nu trebuie grăbită,
M-ai udat și m-ai hrănit,
M-am simțit mereu iubită.

Prima lecție în viață,
Ce mi-a devenit povață
A fost bunătatea ta
Și puterea de a ierta.

Sunt o fată lină, clară,
Ca o apă de izvor,
Pentru că din vorba-ți rară
Curge dragoste și dor.

Numele „Adina"-mi sună,
Ca o rugă spusă-n gând,
Și mi-e viața mai senină
Lângă tine eu mergând.

Cinema în sala de clasă

Prof. înv. primar: Anton Lavinia

Clasele I- Ediție Specială

În cadrul *Săptămânii Verzi*, elevii claselor I A și I B au avut parte de o experiență cu totul specială, mult așteptată și dorită: transformarea sălii de clasă într-un adevărat… cinema.

Totul a început de la dorința copiilor, care și-au imaginat cum ar fi să trăiască magia unui film chiar în clasa lor. Cu puțină creativitate din partea doamnelor învățătoare și mult entuziasm, visul lor a devenit realitate. Sala a fost pregătită cu atenție la detalii: lumini discrete, atmosferă de cinematograf, ecran mare și… nelipsitul popcorn.

La intrare, elevii au fost întâmpinați de „ghișeul de bilete”, unde au primit bilete realizate special pentru acest eveniment. Momentul a fost cu atât mai amuzant, cu cât fiecare copil a fost întrebat, cu zâmbetul pe buze, dacă a împlinit vârsta de 7 ani pentru a putea viziona filmul. Emoția, nerăbdarea și bucuria se citeau pe chipurile lor. Sunt copii mari acum.

Odată așezați confortabil, cu cutiile de popcorn în mână, copiii au pășit într-o lume plină de culoare și sens, urmărind filmul Encanto. Dincolo de povestea captivantă, elevii au descoperit mesaje valoroase: importanța familiei, acceptarea de sine și faptul că fiecare dintre noi este special în felul său, chiar și atunci când nu avem „puteri” extraordinare.

Atmosfera a fost una autentică: liniște, atenție, reacții spontane și momente de uimire. Astfel, sala de clasă nu a mai fost doar un spațiu de învățare, ci un loc al emoției.

Această activitate a demonstrat, încă o dată, că învățarea poate lua forme variate și creative, iar atunci când este trăită cu entuziasm, devine cu adevărat memorabilă.

Poate că uneori nu este nevoie de lucruri complicate pentru a crea experiențe valoroase. Uneori, este suficient un film, puțină imaginație și dorința sinceră de a aduce zâmbete.

CINEMA

CINEMA

CINEMA

CINEMA

Participarea la meciul de handbal dintre România și Norvegia

Ispas Amalia-Ioana, clasa a IV-a B

Un vis împlinit

Era o zi normală de martie. Am văzut pe internet că pe 8 aprilie este meci de handbal între România și Norvegia, meci în preliminariile competițiilor EHF EURO Cup 2026. Emoționată, l-am întrebat pe tatăl meu dacă putem să mergem. A spus că este de acord. Am fost cea mai fericită!

De când aflasem vestea, începusem să număr zilele. Atât de nerăbdătoare eram. După zile de așteptat, iată că venise ziua cea mare. Mă pregăteam. Prietena mea, Maria, colegă la clubul de handbal unde activăm amândouă, m-a anunțat că vine și ea. Și mai bine! Înainte să plec, m-am asigurat că am markerul la mine, în cazul în care exista posibilitatea ca handbalistele să-mi semneze tricoul oficial al echipei naționale de handbal.

Am ieșit cu mama din casă și l-am așteptat pe tata să ajungă să mergem cu mașina, însă întârzia... Până la urmă am plecat la drum spre Sala Polivalentă din București. Când am ajuns în zonă, a început aglomerația. Era prea aglomerat așa că am decis ca eu cu mama să o luăm pe jos.

Când am ajuns, ne-au controlat să vadă dacă avem obiecte interzise. Ne-au dat chiar și două steaguri. În tribună m-am întâlnit cu colega mea și sora ei. Și așa a început și meciul. Galeria României sărea în sus în fiecare clipă. Din păcate, România a pierdut, deoarece Norvegia este cea mai bună echipă de handbal din lume. Am văzut-o chiar și pe cea mai bună handbalistă din lume care joacă la echipa națională a Norvegiei și la Team Esbjerg, Henny Reistad.

La final ne-au dat voie nouă, copiilor, să intrăm pe teren. Am făcut poze și am primit semnături de la Sorina Grozav, Mihaela Mihai, Cristina Laslo, Alicia Gogîrlă, Elena Roșu, Lorena Ostase și nu numai.

A fost o peripeție de ținut minte și un vis împlinit!

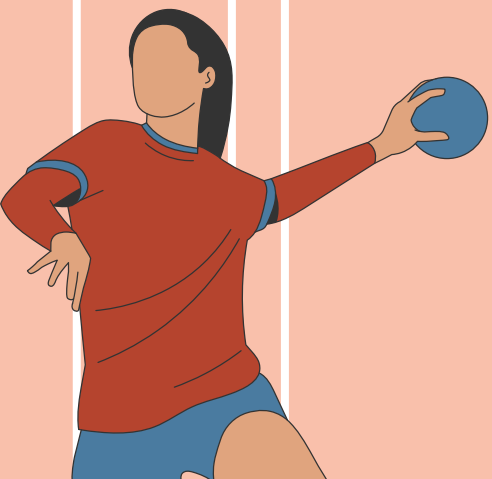

Zile fericite la mare

-ELEV PIȚIGOIU DENIS IONUȚ, CLASA I A
PROF. COORDONATOR ISPAS ANA-MARIA

Una dintre cele mai frumoase experiențe ale mele a fost ultima vacanță de vară la mare, împreună cu familia. Încă de dimineață, când am ajuns, am simțit mirosul apei și am ascultat sunetul valurilor mării.

M-am bucurat de fiecare moment: am construit castele de nisip, am alergat pe plajă și am adunat scoici colorate. Pe lângă călătorii, una din pasiunile mele este cititul, așa că am profitat și am citit ultima carte primită cadou: ,,Trucuri de magie". Deși nu are multe pagini, este foarte complexă și conține foarte multe trucuri de magie.

Cred că este important să avem pasiuni și să ne bucurăm de experiențele frumoase deoarece ele ne ajută să învățăm lucruri noi și să ne dezvoltăm imaginația.

Aștept cu nerăbdare următoarea vacanță!

Proiect educațional, derulat la nivel de clasă, „Explorăm lumea prin tehnologie, știință și artă"

Clasa a IV-a A, Săptămâna Verde
Prof. înv. primar: Roșu Georgiana

În cadrul programului „Săptămâna Verde", la nivelul clasei a IV-a A, am derulat un proiect educaţional integrat, prin care mi-am propus să stimulăm curiozitatea elevilor şi să le dezvoltăm competenţele prin îmbinarea armonioasă a tehnologiei, ştiinţei şi artei.

- **Componenta tehnologică a fost valorificată prin vizita la RobHub, unde elevii au avut ocazia să descopere noțiuni de bază din domeniul roboticii și programării. Activitățile interactive le-au permis să înțeleagă modul în care tehnologia este utilizată în viața de zi cu zi și le-au stimulat gândirea logică și spiritul inovator.**
- **Componenta științifică a fost explorată prin participarea la un atelier de realizare a parfumurilor, unde elevii au experimentat combinarea diferitelor esențe și au învățat despre rolul simțurilor, reacții simple și procese de bază din chimie. Activitatea a încurajat învățarea prin descoperire și a dezvoltat atenția la detalii.**
- **Componenta artistică și practică (arte și știința materialelor) a fost reprezentată de atelierul de olărit, în cadrul căruia elevii au lucrat cu argila, descoperind proprietățile acestui material natural. Această activitate a contribuit la dezvoltarea motricității fine, a răbdării și a creativității, oferindu-le totodată o perspectivă asupra tradițiilor și meșteșugurilor.**

Prin acest demers interdisciplinar, elevii au avut oportunitatea de a învăța într-un mod experiențial, de a face conexiuni între domenii diferite și de a-și dezvolta atât competențele cognitive, cât și pe cele socio-emoționale.

6. DIN MÂINILE TALE

artiști cu stil

PE DRUMUL DINTRE COPACI spre tărâmul viselor

Mihai este un băiat cu mintea foarte dezvoltată și cu o imaginație foarte bogată, iar aceste daruri îl poartă mereu pe drumuri nevăzute, acolo unde visele prind contur și capătă glas. În vacanța de vară, Mihai și-a petrecut timpul în pădurea de lângă casă, locul care pentru el devenise începutul tuturor drumurilor sale și poarta către cele mai îndrăznețe vise. Mirosul aerului curat și animăluțele îl linișteau complet pe băiat, ca și cum natura însăși l-ar fi pregătit pentru o călătorie specială.

Într-o zi, când Mihai s-a întors de la școală, s-a oprit în pădure pentru a-și face temele. Apa lină și natura bogată îi luminau mintea și îl linișteau complet, transformând locul într-un spațiu unde realitatea și visul mergeau pe același drum. Un fluturaș colorat s-a așezat pe pixul lui, de parcă ar fi dorit să-l ducă undeva, ca un ghid pe drumul unui vis abia început. Mihai, speriat, și-a lăsat caietul pe iarba cristalină și a plecat spre fluture. Fluturele s-a oprit, la un moment dat, lângă doi copaci. Între ei era o mică deschizătură ce ducea undeva, ca o poartă ascunsă între două drumuri ale destinului. Fluturele s-a întors la Mihai și i-a spus:

— Ai grijă! Acest tărâm nu este pentru toată lumea!

Mihai, nedumerit, nu știa ce să facă: să intre sau să-și continue tema, rămânând pe drumul obișnuit al zilei, până când o veveriță i-a șoptit:

— Crede în instinctul tău!

Mihai a decis să intre, alegând drumul necunoscut al visului. S-a trezit într-o lume colorată, unde totul era perfect: copaci verzi, animale fericite, aer curat, râuri albastre. Băiatul a decis să meargă la el acasă. Nu era nimeni, totul era aranjat la locul lui, iar camera lui, locul perfect pentru el, era ca un vis împlinit la capătul unui drum lung.

La casa vecină s-a auzit un zgomot. Mihai a decis să meargă pentru a vedea ce este acolo, continuându-și drumul prin această lume a viselor. Ajuns, băiatul a găsit un iepuraș blocat sub canapea, care îi cerea ajutorul. Mihai a ridicat canapeaua, iar iepurele a fugit speriat. Băiatul l-a urmat și a ajuns la un castel. Mii de iepurași aduceau mâncare pentru regele lor, îmbrăcat în negru, cu ochi cristalini și pantofi roșii.

Fiecare iepuraș care aducea puțină mâncare până la prânz era trimis în pivniță. Iepurașul salvat de Mihai se numea Morcoviță și iubea morcovii. În acea zi adusese foarte puțini morcovi. Regele, furios, a spus:

— Ți-am spus să aduci mai mulți! Trimiteți-l în pivniță!

Mihai, dorind să afle mai mult despre acest tărâm, dar și să schimbe drumul nedrept pe care mergeau iepurașii, a decis să-l salveze pe el și pe toți ceilalți iepurași, să-i apere de acest rege.

Cu ajutorul unui iepuraș curajos, Mihai a reușit să fure cheia și să elibereze iepurașii din pivniță, folosind un praf magic și o mască făcută din frunze, pregătindu-se ca pentru o nouă etapă a călătoriei sale. După ce a închis regele și pe cei care îl ajutau, Morcoviță l-a avertizat că noaptea, o gașcă de lupi controlează fiecare casă și fură toată mâncarea găsită.

— Nu! Vă voi ajuta să scăpați și de lupi! Lumea aceasta este foarte frumoasă. Nu o pot lăsa controlată de lupi!

Astfel, Mihai a pornit pe un nou drum al visului său, hotărât să aducă lumină acolo unde era teamă. Pentru a crea un praf de micșorare, trebuia să găsească trei ingrediente: o aripă de fluture ca cel care l-a adus acolo, o petală de trandafir roșu și un fir de păr de lup.

Drumul lui a continuat prin pădure, unde a urcat în cel mai mare copac pentru a ajunge la Iepurele Înțelept și a obține praful de regenerare. Pe parcurs, a ajutat o albină flămândă și o veveriță supărată, arătând că fiecare pas pe drumul visului său era presărat cu bunătate și curaj. A recuperat ghiozdanul din vârful copacului și a primit praful dorit.

Cu grijă, a luat aripa fluturelui și a regenerat-o, dovedind că visele adevărate nu rănesc, ci repară. A obținut petala de trandafir folosind miere pentru a distrage albinele și a reușit să smulgă un fir de păr de lup într-o noapte întunecată, când luna lumina drumul lung al copilului care îndrăznea să viseze.

Întors la castel, a pregătit praful de micșorare împreună cu iepurașii. Noaptea, când lupii au intrat într-o casă, Mihai a aruncat praful peste ei, iar aceștia au devenit micuți. A ieșit repede, a încuiat ușa și a spus:

— Ne vedem altă dată!

Iepurașii, cu lacrimi în ochi, i-au mulțumit. Drumul visului său părea să fi ajuns la final, iar lumea aceea devenise un loc al speranței.

Dar, dintr-odată, pe Mihai a început să-l doară capul. A amețit și a leșinat. Când s-a trezit, era din nou în pădure. Ținea temele în mână.

Până la urmă, totul a fost un vis. Mihai și-a continuat viața ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat, dar drumul acela dintre copaci rămăsese undeva în inima lui, ca un vis care așteaptă să fie trăit din nou. Uneori, când vedea un fluturaș colorat, zâmbea, amintindu-și de lumea care poate încă exista undeva... dincolo de copaci, pe un alt drum al viselor sale.

elev Radu Patrick,

clasa a IV-a A

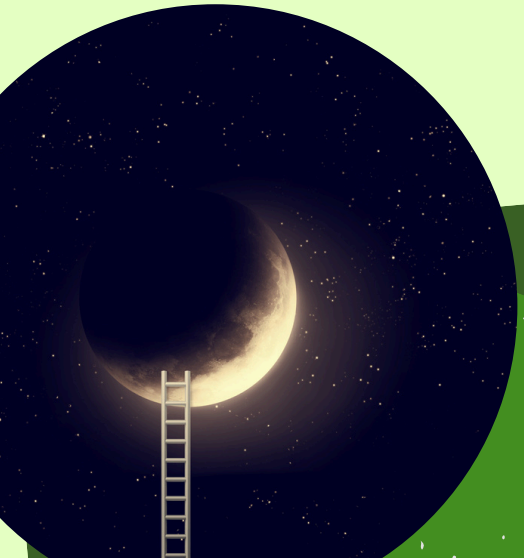

Povestea Bătăliile celor trei străvechi

Într-o zi din alte vremuri, trei luptători falnici și-au găsit drumul spre regatele întunecate, prin care oameni cu suflet hain și-au răspândit puterile viclene peste tot pământul.

Ca să salveze oamenii, ei ar fi trebuit să ajungă în trei destinații diferite, unde vor lupta pentru pământuri, până când fiecare își primește fericirea din nou.

Ei s-au înarmat și au plecat în călătorie. În primele trei zile, s-au oprit doar pe timp de noapte, pentru a se odihni.

După câteva săptămâni lungi și pline de obstacole în care s-au luptat cu niște bestii mici, numite ,,cake hoppers" și unele mai mari, ,,chocolate hands", au realizat că singura lor metodă de a se proteja, cristalul lila lucios, pe care îl purtau cu ei, a fost furat de unul dintre monstruleți.

Atunci, cei trei luptători - Panvi, Dako și Whily au fost nevoiți să se întoarcă pentru a-și recâștiga cristalul. Au trecut prin zile grele și nopți întunecate, dar după toată suferința, au reușit să recupereze piatra prețioasă.

Simțindu-se din nou ocrotiți, au ajuns la prima destinație - Grădina Deliciilor. Acolo îi aștepta Alteța Zahărului Etern. Regatul său era curat, încununat cu zâmbete nesfârșite, așa cum avea și Măria Sa un zâmbet larg pe față... Sau cel puțin... Așa părea. Ea avea părul roz catifelat, pufos și cârlionțat, parcă din vată de zahăr. Purta o rochie lungă și albă, iar chipul îi era lucios și inspira independență.

Însă chiar dacă totul arăta ca un vis, de fapt era doar o minciună. Alteța era plină de ură, iar grădina sa - o felie de coșmar dintr-o plăcintă acră și carbonizată.

-Bun venit în Grădina mea de Lene! De aici nu iese nimeni și nimic. Aici e sfârșitul oricărui drum și apusul oricărui vis! a spus ea mândră.
-Înălțimea Voastră, suntem aici cu un singur scop, a vorbit într-un sfârșit Whily cu glas timid. Noi ne vrem pământul strămoșesc înapoi!
-Noi nu vrem să recurgem la violență, dar dacă trebuie…
-Dako, nu totul se rezolvă prin violență! Fii simpatic cu Alteța, altfel aici ni se va curma și drumul vieții, spuse în șoaptă Panvi.
-Văd că mergeți cu bărbia ridicată, nu o să ieșiți teferi, eu nu vă pot da nimic! Avem nevoie de putere! a spus regina cu un răget arogant, în timp ce grupul și-a scos armele, pregătindu-se de luptă.

După mult timp, bătălia a fost câștigată de cavaleri, iar regina a căzut la picioarele lor.

Dar aceasta era doar prima destinație. Drumul lor nu se sfârșea aici. În fața lor se întindeau încă două tărâmuri necunoscute, ascunse poate în ceață sau în spatele unor porți de piatră, unde alte încercări și alte visuri îi așteptau.

Poate că următoarea destinație era un regat al furtunilor, unde cerul nu se oprea niciodată din tunat, iar luptătorii aveau să învețe că uneori puterea nu stă în sabie, ci în răbdare. Sau poate un ținut înghețat, unde visurile par să adoarmă sub zăpadă, dar în adâncul lor încă ard, așteptând să fie trezite.

Poate că adevăratul sens al călătoriei lor nu a fost doar recâștigarea pământurilor, ci descoperirea curajului de a merge mai departe, indiferent cât de greu este drumul. Pentru că orice drum începe cu un vis, iar orice vis poate deveni realitate dacă ai îndrăzneala să îl urmezi.

Iar acum, dragi cititori, vă puteți imagina care au fost celelalte două destinații. Ce încercări i-au mai așteptat? Ce regate ascunse și ce visuri neîmplinite au mai avut de salvat? Povestea rămâne deschisă, iar fiecare dintre noi poate continua acest drum în propria imaginație.

Eleva Toma Celia,
clasa a IV-a A

CEI 11 COPII AI VISURILOR

Unsprezece copii s-au întâlnit la școala din orașul Grimperblocks. Fiecare avea un vis măreț: să descopere lumea.

-Salut! Numele meu este Cristofor, al vostru?

Băieții își spuseră mândri, pe rând, numele: Marco, Fernando, Nicolae, Frederick, Robert, Emil, Roald, Iuri, Neil și Edwin.

-Eu vreau să călătoresc în China! zise Marco. Voi?

-Eu vreau să ajung în India! - răspunse Cristofor.

-Eu vreau să demonstrez lumii că Pământul este rotund! - a adăugat Fernando.

-Eu vreau să descopăr Polul Sud - a completat Emil.

-Și eu! - a strigat Roald.

-Iar noi la Polul Nord! - au strigat într-un glas Robert și Frederick.

-Eu voi explora minunata lume a Cosmosului! - a spus Iuri.

-Iar eu voi păși pe Lună! - a șoptit Neil.

-Și eu la fel! - a răspuns Edwin.

Auzind acestea, Cristofor Columb a concluzionat:

-Bine, văd că toți avem aceleași visuri, să fim exploratori. Vreți să ne întâlnim sâmbătă, la ora 7:00, la școală, pentru a face planul?

Toți ceilalți au încuviințat.

Zis și făcut - de la ora 6:55, toți copiii erau la școală - pregătiți de drum. Columb a grupat echipajul în funcție de visuri. El a pornit singur spre India, Fernando Magellan, de asemenea, singur, Marco Polo a fost însoțit de Nicolae, în drumul spre China și Rusia, Roald și Frederick au luat-o din loc spre Polul Sud, iar Iuri, Neil și Edwin s-au grupat pentru a explora spațiul.

Toată lumea a fost mulțumită de componența echipelor și au plecat la drum. După 10 ore de mers pe jos, băieții au ajuns la Câmpia de Vest, punctul din care băieții se vor despărți.

În drumul spre China și mai apoi spre Rusia, Marco Polo și Nicolae au simțit greutatea unui drum necunoscut, la finalul căruia îi aștepta aventura vieții lor.

Columb și-a început aventura spre India. La jumătatea drumului, credea că nu vor reuși să-și îndeplinească visul. Totuși, într-un mod neașteptat, a ajuns în America, deși el voia să ajungă în India.

Fernando a pornit și a reușit să demonstreze lumii că Pământul este rotund, îndeplinindu-și visul.

Robert și Frederick au ajuns la Polul Nord, înfruntând frigul și condițiile extreme, încălziți de o dorință arzătoare.

Emil și Roald au știut că au ajuns la Polul Sud atunci când au dat de ghețari imenși și temperaturi foarte scăzute. Cu mult curaj și perseverență, și-au îndeplinit visul.

Iuri, Neil și Edwin au ajuns în spațiu și pe Lună, unde au fost fascinați de peisajul spectaculos și și-au creat amintiri de neuitat, pentru ei și pentru toate generațiile care vor urma.

După mai bine de 6-7 luni de la aceste reușite, cei 11 prieteni s-au reîntâlnit în Câmpia de Vest. S-au privit cu bucurie și s-au îmbrățișat, fericiți că s-au regăsit. Fiecare a povestit ce a descoperit și ce a învățat din călătoria sa.

Când s-au întors în orașul lor, Grimperblocks, deși totul părea neschimbat, ei știau că ceea ce au descoperit va schimba lumea, dar a și schimbat toată lumea din interiorul lor - pentru că au devenit mai curajoși și mai înțelepți, așa cum se întâmplă la finalul fiecărui drum. Au înțeles că atunci când îți urmezi visurile, mai ales atunci când pe acest drum sunt și prietenii aproape, orice dorință devine realitate.

La final, prietenii au înțeles că drumurile nu sunt doar cărări pe hartă, ci pași spre împlinirea visurilor. Fiecare dintre ei fusese, de fapt, imaginea unui mare explorator al lumii: Cristofor era Cristofor Columb, Marco era Marco Polo, Fernando era Fernando Magellan, Nicolae era Nicolae Milescu, Robert era Robert Peary, Emil era Emil Racoviță, Roald era Roald Amundsen, Iuri era Yuri Gagarin, Neil era Neil Armstrong, iar Edwin era Buzz Edwin Aldrin. Ei au demonstrat că orice vis începe cu un drum și că fiecare drum, oricât de greu ar fi, duce spre descoperiri care pot schimba lumea. Așa se împletesc mereu drumurile și visurile, pentru că atunci când ai curaj să pornești la drum, visul tău începe deja să prindă aripi.

eleva Moise Sara, clasa a IV-a A

DIN MÂINILE TALE

Un obiect simplu, făcut manual, poartă întotdeauna ceva ce nu poate fi cumpărat: intenția, gândul și sufletul celui care l-a creat.

Fie că este vorba despre un desen, un tort decorat, o jucărie sau un cadou mic, fiecare lucru făcut „din mâinile tale” devine unic.

Fiecare lucru pe care îl creezi spune ceva despre tine: răbdarea, creativitatea și bucuria de a face ceva cu adevărat al tău.

Nu perfecțiunea contează, ci intenția ta de a crea ceva gândit doar de tine, așa cum este în artă și în invenții.

Munca bine făcută, indiferent de domeniu, rămâne amprenta ta în lume – fie că ești pictor, constructor, cofetar sau croitor.

Ceea ce iese din mâinile noastre nu dispare niciodată: rămâne în oameni, în amintiri, în obiecte și în istorie.

Mâinile tale poartă povestea vieții tale.

eleva Ghemuleț Andrea - Clasa a III-a B

Profesor coordonator - prof. înv. primar Irina Mărghidanu

CIREȘUL ÎNFLORIT

Într-o seară frumoasă de primăvară, sub coroana unui cireș înflorit, se legănau Sofia și pisicuța ei, Luna. Aveau un leagăn prins de crengile puternice ale copacului. Parfumul dulce al florilor alb-rozalii umplea aerul serii, ca o îmbrățișare.

Pisicuța Luna privea cu interes petalele care cădeau încet din cireș, ca o ninsoare fină de primăvară, dansând ușor în bătaia vântului.

Soarele cobora încet la orizont, iar razele lui se strecurau printre crengi, făcând florile să pară mici stele aprinse.

Totul era liniștit sub cireșul înflorit... ca și cum lumea întreagă ar fi uitat să se grăbească.

eleva Ghemuleț Andrea, Clasa a III-a B
Profesor coordonator - prof. înv. primar Irina Mărghidanu

ÎNVĂȚĂMÂNT GIMNAZIAL

PROFESOR COORDONATOR
ISTRATE MARIANA

Brihac Radu, 8C

Constantin Bianca, 8A

Gafton Leia, 6C

Crișan Erika, 5A

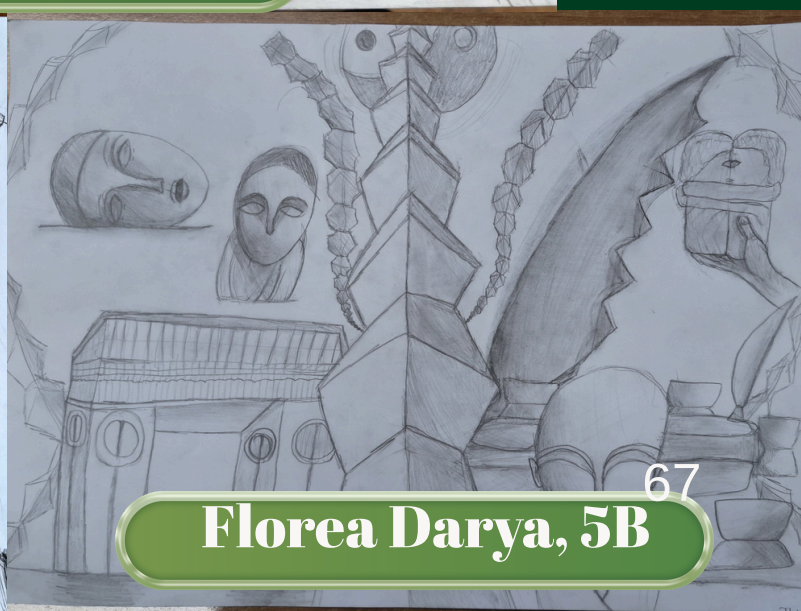

Florea Darya, 5B

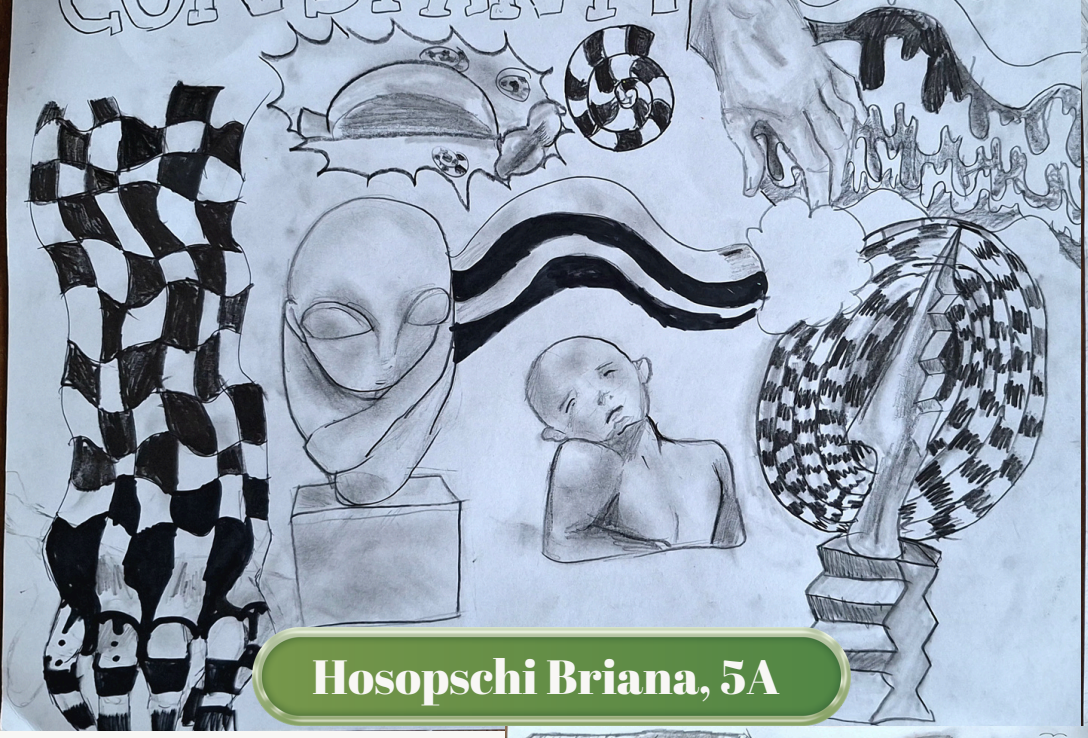

Hosopschi Briana, 5A

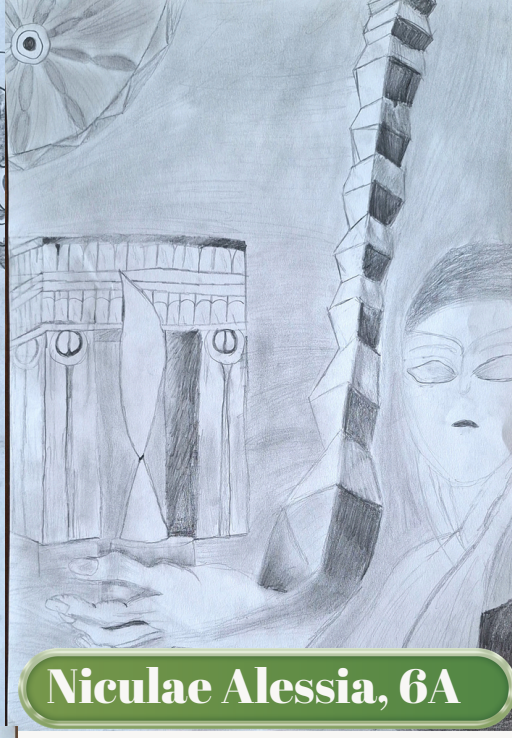

Niculae Alessia, 6A

Voicu Natalia, 7A

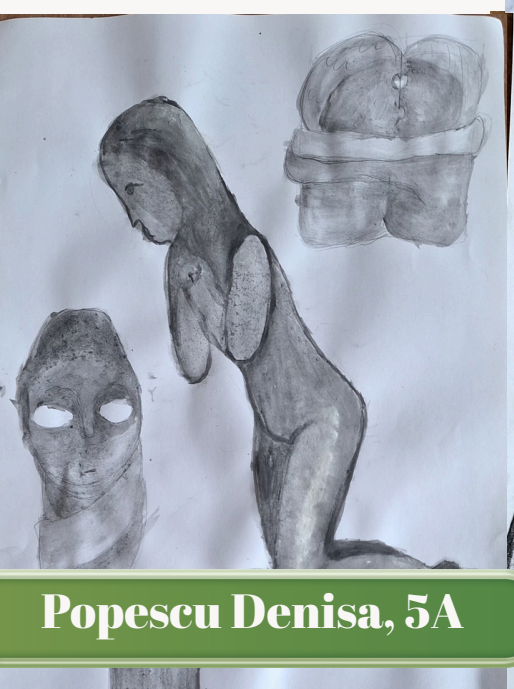

Popescu Denisa, 5A

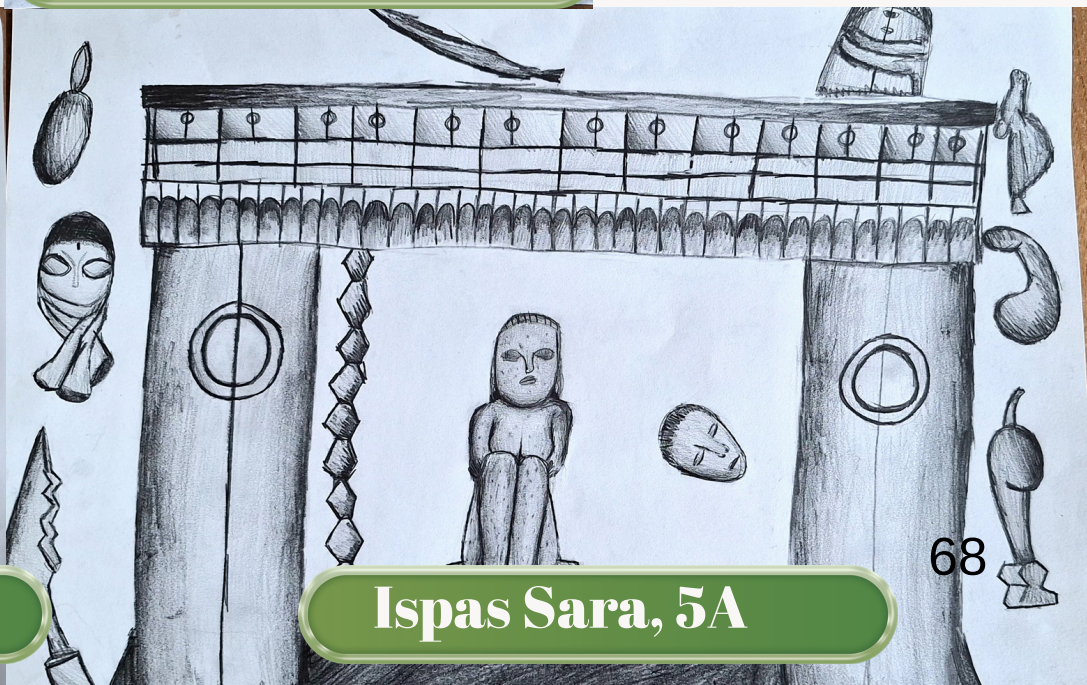

Ispas Sara, 5A

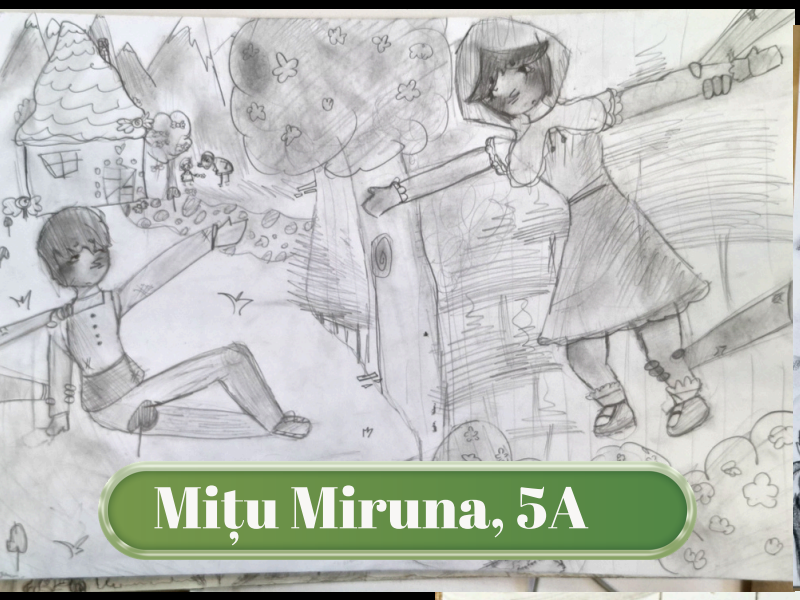

Mițu Miruna, 5A

Voicu Natalia, 7A

Gafton Leia, 6A

Hosopschi Briana, 5A

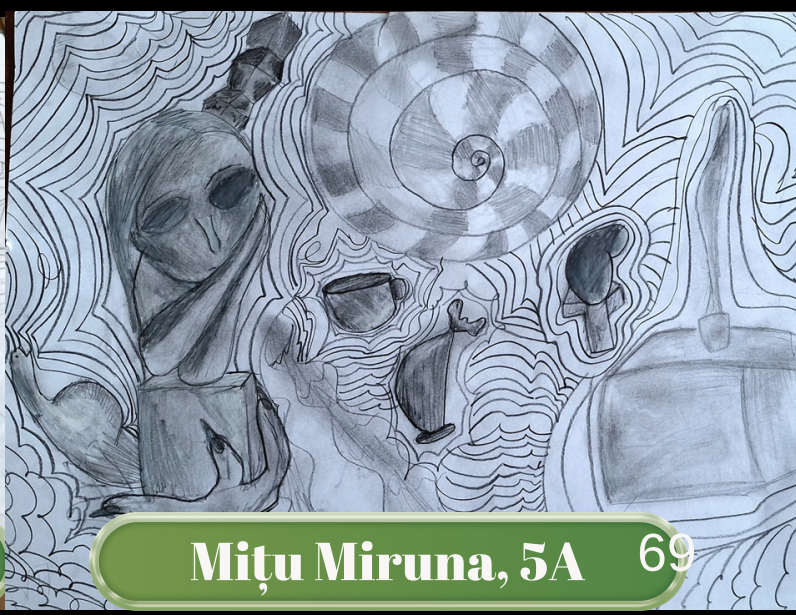

Mițu Miruna, 5A

Gafton Leia, 6A

Goci Riana, 6A

Macovei Alexandra, 5A

Mițu Miruna, 6A

Marchidan Antonia, 7B

Moroianu Daria, 8A

Moroianu Daria, 8A

PROIECT ÎN ECHIPĂ

Radu Briana, 7A

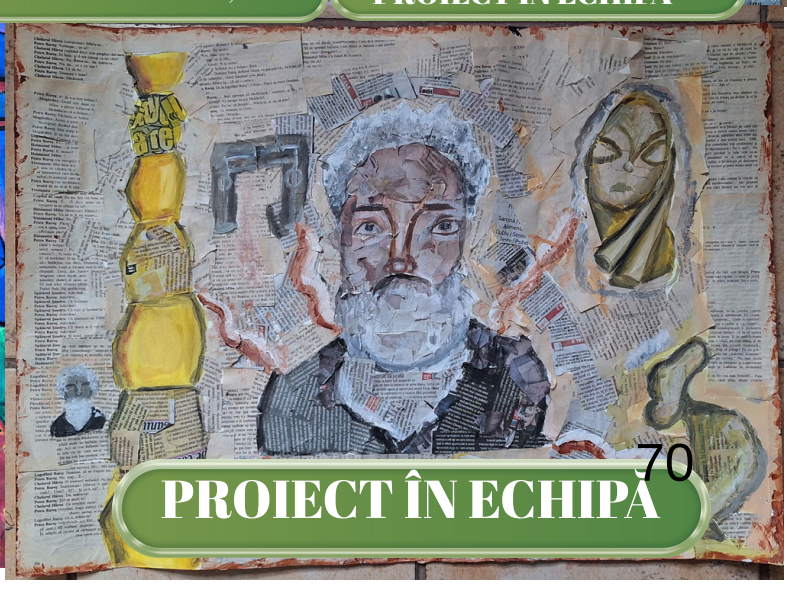

PROIECT ÎN ECHIPĂ

Radu Haruki, 7A

Radu Briana, 7A

Stoiana Miruna, 6C

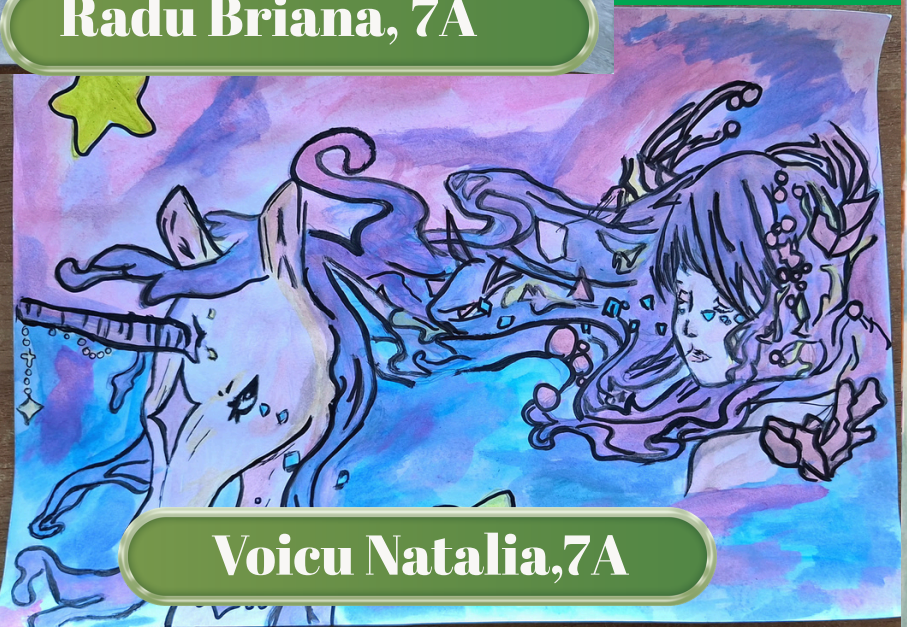

Voicu Natalia,7A

Voicu Natalia,7A

Berzovan Sara, 5A

Prală Maria, 5A

Hosopschi Briana, 5A

PROIECT ÎN ECHIPĂ

Murat Georgiana, 8A

Văduva Abel, 5B

MICII ARTIȘTI

ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR

Anton Anais, clasa IA

Clasa IA,
Prof. coordonator ISPAS Ana-Maria

Bălineanu Amalia, IA

Bălineanu Amalia, IA

Constantin Tania, IA

Constantin Tania, IA

Constantin Tania, IA

Sardare Antonia, IA

Iancu Ilinca, IA

Voicu Anastasia, IA

Ivan Alexia Ioana, IA

CLASA I B

Prof. coordonator Lavinia ANTON

CLASA A III-A B

Prof. coordonator Alexandra Ștefania MĂCEȘANU

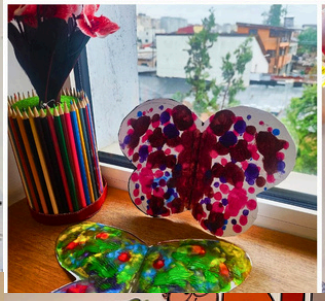

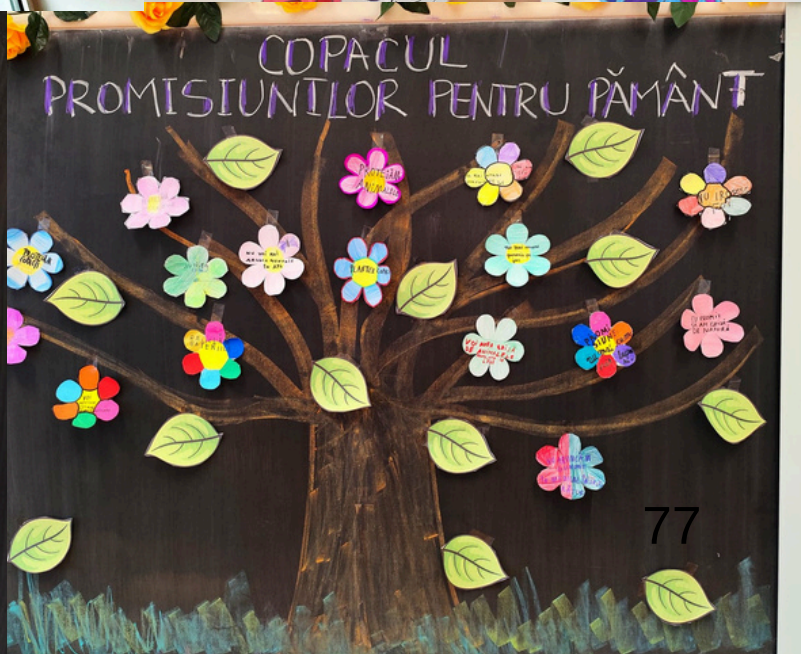

Clasa a-III-a B,
Prof. coordonator
MĂRGHIDANU IRINA

Tufeanu Crina

Zîmbrești eanu Andreea

CLASA A IV-A B

Prof. coordonator MIHAELA ADELINA OPREA

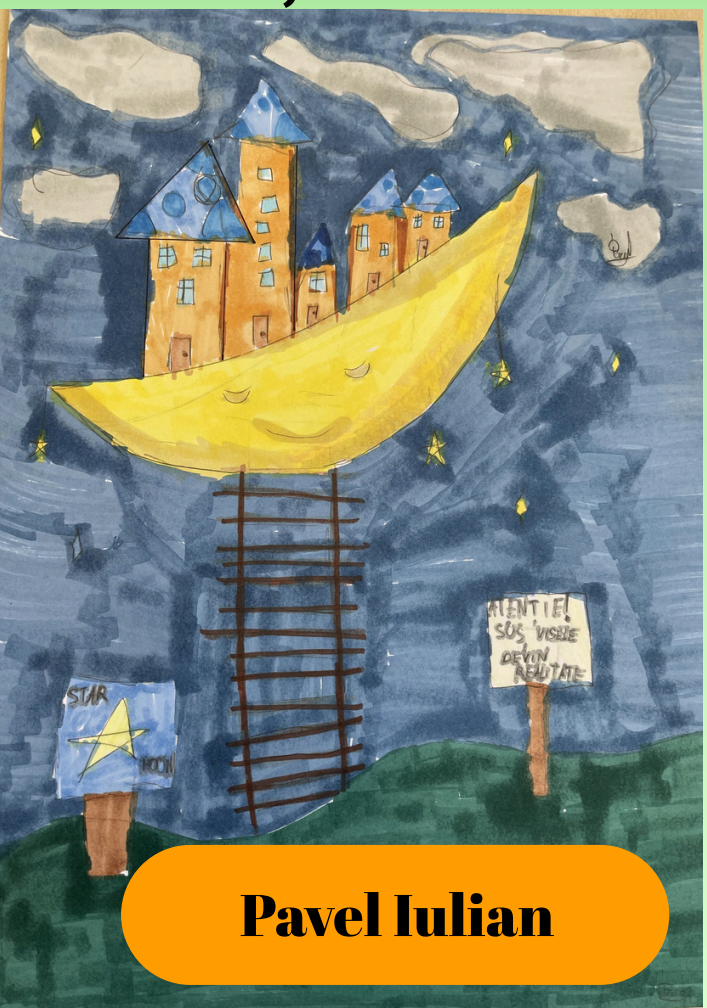

Pavel Iulian

Costache Rebeca

Butnaru Sophia

Butnaru Sophia

Cristea Adrian

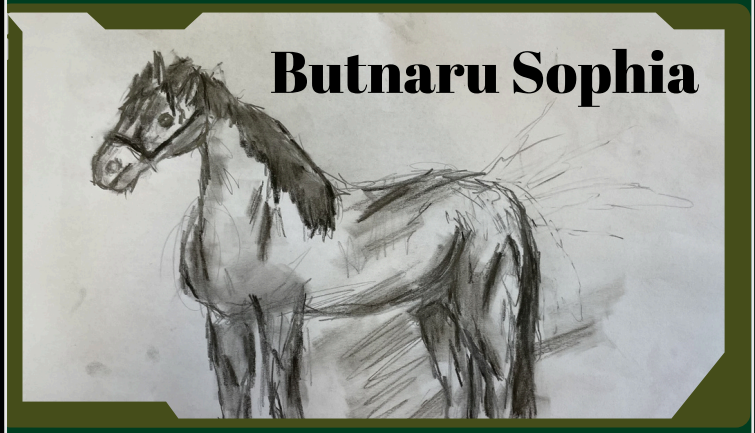

Butnaru Sophia

Cristea Adrian

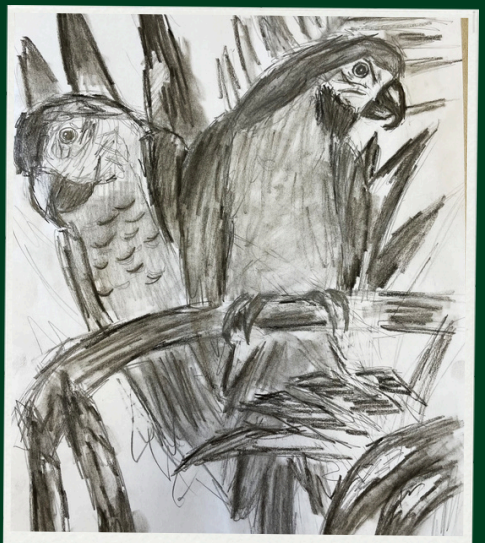

Butnaru Sophia

Dulceață Maria

Butnaru Sophia

7. ÎNVĂȚĂTURA DIN FAȚA CATEDREI

Peniţa vrăjită

Autor: prof. Înv. primar OPREA MIHAELA

La clasă, dincolo de ce înseamnă concentrarea pe activitatea de predare-învăţare-evaluare, găsesc momente de preţ în care mă aplec asupra personalităţii şi unicităţii fiecăruia dintre elevii mei. Fiecare poartă în suflet o scânteie, iar eu, ca învăţătoare, am privilegiul şi datoria de a o observa şi, mai mult, de a o face să ardă, luminându-le calea spre devenire. Unii sunt foarte talentaţi la arte, alţii la dans, alţii la teatru şi joc de rol, alţii surprind prin abilităţile matematice.

Clasa în sine este un spaţiu în care activităţile se desfăşoară în ritm alert, dar... cum să nu-l observi pe fiecare în unicitatea sa?!

Astăzi vi-l prezint pe Adrian, cel care se autodeclară urmaşul lui Eminescu, pasionat de literatură şi de limba română şi pe Tony, cel pasionat de ştiinţele exacte..

Adrian este unul dintre acei copii care te opresc o clipă din ritmul grăbit al zilei. Este un cititor activ, dar, dincolo de asta, are un har aparte: surprinde sensurile ascunse ale cuvintelor cu o fineţe care uimeşte. În mâna lui, peniţa stiloului devine vrăjită. Alunecă lin, în cele mai neaşteptate unduiri, aşternând pe hârtie gânduri îmbrăcate în emoţie şi profunzime. Când prezintă în faţa clasei creaţiile lui, colegii rămân surprinşi, fermecaţi, iar aplauzele de la final spun totul.

Vă prezint două dintre compunerile realizate ca teme de zi la disciplina limba şi literatura română.

Primăvara-i bucurie!

Autor: elev Cristea Adrian, clasa a IV-a B

Primăvara este anotimpul care aduce bucurie în sufletele oamenilor și culoare în natură.

Deasupra pământului amorțit se întinde un albastru nesfârșit care ne face să visăm cu ochii deschiși că vor veni zile mult mai calde, căci primăvara nu s-a instalat cu hotărâre pe pământ... Natura încă mai doarme sub stratul pufos de zăpadă, bătut ici-colo de nestemate argintii care-ți iau ochii sub razele soarelui care începe să zâmbească larg.

Timpul a trecut și iată că primăvara și-a alungat surata, cu blândețe. A venit ploaia , ... dar nu numai cu picături, ci și cu bucurie. Părea că ploaia, ca o zână cu părul lung de apă, dansează peste lume, atingându-le pe gâzele zăpăcite cu aripi colorate, pe florile și firele de iarbă gâdilate de părul ei, transformând toată lumea în bucurie cu bagheta sa magică făcută dintr-o rază de soare. Fluturii bucuroși se joacă vrăjiți parcă de cântecul vesel al stropilor. Buburuzele, ca niște mărgele roșii pistruiate, se plimbă pe frunze. Păsările călătoare se întorc la noi în țară împărțind înaltul cerului în două.

Când ploaia se mai domolește, copiii ies pe afară, alergând prin iarbă și sărind prin bălți. Râsetele și țipetele lor se-mpletesc cu zumzăitul harnicelor albine. Se opresc uneori din zburdălnicie, privind cerul, căutând cu admirație norii cei jucăuși cu forme haioase.

Primăvara... este o poveste spusă în culori, parfum și ciripit de păsări.

DESCULȚ, PE CÂMPIA CE RESPIRĂ CULOARE

Autor: elev Cristea Adrian, cl a IV-a B

Păşesc desculţ pe câmpia ce respiră culoare. Macii roşii, îmbujoraţi, şi lavanda care îşi leagănă spicele violete sunt admirate...de mine.

Ce aud? Aud un zumzet de albine harnice care zboară disperate din floare în floare şi vântul care cântă la harpa ierburilor înalte.

Ce văd? Văd cerul de-azur aplecat peste iarbă, ca o mamă peste leagăn. Văd fluturii şi buburuzele la o şedinţă pe o frunză.

Ce simt? Stând lângă florile din câmpie simt mireasma de bucurie şi de vacanţă fără sfârşit...

Dintr-o dată, macii şi alte flori se întorc cu faţa la mine, iar un fluture cât palma se aşază pe umărul meu, fiindcă ei sunt prietenii mei cei mai buni.

Când soarele alunecă spre asfinţit, câmpul îmi mulţumeşte printr-o adiere de vânt.

Mai vin şi mâine!... căci locurile în care asculţi natura cu inima nu se uita niciodată şi parcă vrei să te întorci...

Tony, de asemenea, este un elev pe care îl porți la braț de-a lungul anilor școlari fără a simți că ai nevoie de un moment de pauză. Finețea comportamentului lui, atenția și sârguinciozitatea fac din fiecare lecție o bucurie. Lui îi place foarte mult matematica și toate științele exacte, iar șahul este una dintre preocupările lui de relaxare. Iată-l caracterizat de propriile gânduri:

Matematica:
Pasiunea mea pentru lumea cifrelor

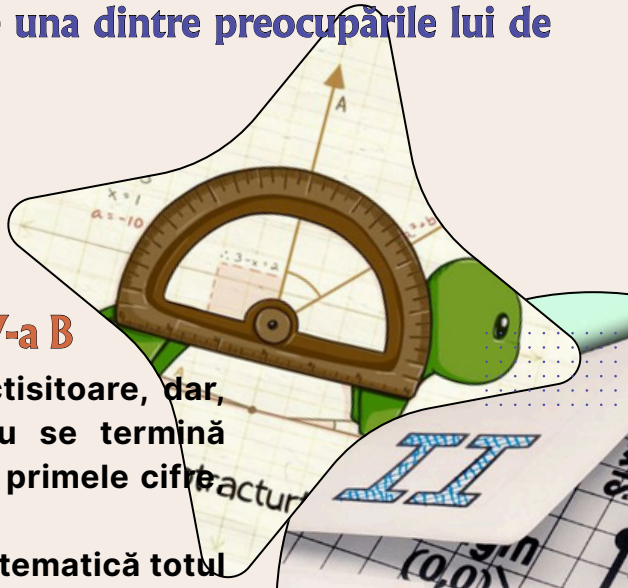

Autor: elev Fulop Anton-Alexandru, clasa a IV-a B

Mulți copii spun că matematica este grea sau plictisitoare, dar, pentru mine, ea este ca un puzzle uriaș care nu se termină niciodată. Sunt în clasa a IV-a și, de când am învățat primele cifre, am simțit că matematica este limbajul meu preferat.

Ceea ce mă atrage cel mai mult este faptul că în matematică totul are o logică. Nu trebuie să ghicești; dacă urmezi pașii corecți, vei ajunge mereu la adevăr. Îmi place sentimentul acela de victorie pe care îl am atunci când reușesc să rezolv o problemă complicată care la început părea imposibilă.

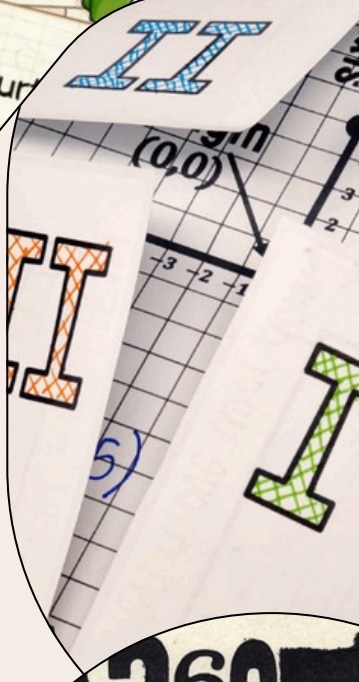

Această pasiune m-a purtat și către concursurile școlare, unde am obținut rezultate foarte bune. Cel mai mult îmi place să mă concentrez asupra subiectelor de excelență. Pentru a fi cel mai bun, mă pregătesc intens acasă împreună cu mama mea. Lucrăm împreuna teste din *Gazeta matematică*, iar ea mă încurajează mereu să caut cele mai ingenioase soluții. Chiar dacă acele probleme sunt grele și necesită multă răbdare, nu mă las bătut până când nu găsesc răspunsul corect.

Atunci când vin acasă cu rezultate bune sau când reușesc să termin un test dificil, mă simt extraordinar. Nimic nu se compară cu bucuria din ochii mamei mele când mă laudă. Acele momente mă fac să mă simt mândru de munca mea și îmi dau curaj să rezolv probleme și mai grele pe viitor.

În concluzie, matematica nu este pentru mine doar o materie la școală, ci o pasiune care îmi antrenează mintea. Îmi doresc să învăț cât mai multe, pentru că fiecare problemă de excelență descoperită în *Gazetă* este o mică bătălie câștigată.

Astfel de copii, văzuți și sprijiniți, care primesc și oferă din ce în ce mai mult, dau sens muncii noastre de învățător.

Despre alți elevi și despre pasiunile lor... în numerele viitoare ale revistei.

„Bonus” de istorie, cu Sara Moise
Prof. înv. primar - Roșu Georgiana

În procesul educațional, identificarea și valorificarea intereselor elevilor reprezintă un factor esențial în stimularea învățării autentice. În cadrul orelor de istorie, eleva Sara Moise se remarcă printr-o implicare deosebită și prin dorința constantă de a aduce informații suplimentare, contribuind activ la îmbogățirea lecțiilor.

La fiecare test de istorie, există un moment pe care îl aștept cu interes: „bonusul” Sarei. După ce răspunde itemilor primiți, Sara îți delimitează propriul spațiu pe foaia de test, pe care îl intitulează ,,Bonus”, unde notează informații noi, povești sau detalii care depășesc conținutul manualului, transformând chenarul trasat chiar de ea într-o adevărată poartă a călătoriei în timp.

Uneori, cele mai frumoase momente dintr-o lecție nu sunt cele planificate, ci cele care apar spontan. Așa se întâmplă și la orele noastre de istorie, unde Sara reușește, de fiecare dată, să aducă un „plus” de informație și entuziasm, spre bucuria întregii clase.

Cea mai recentă poveste prezentată este cea a ,,ATACULUI DE NOAPTE”.

,,Vlad Țepeș a organizat <<Atacul de Noapte>> în anul 1462, în timpul luptei cu Imperiul Otoman, condus de Sultanul Mehmed al II-lea.

Pentru că armata otomană era mult mai numeroasă, Vlad Țepeș a ales o strategie surprinzătoare: a atacat noaptea, când dușmanii dormeau. El și soldații săi au intrat mișelește în tabăra otomană, au creat haos și au încercat să ajungă la cortul sultanului. Caii s-au speriat, focurile s-au întins peste tot, iar armata otomană s-a panicat. Oare a reușit Vlad Țepeș să intre în cortul sultanului deghizat în turc?

Restul poveștii va trebui să îl descoperiți singuri...”

eleva Moise Sara, clasa a IV-a A

Prima expoziție a Denisei

Prof. înv. primar Roșu Georgiana

Există momente rare în viața unui dascăl, acele clipe în care rolurile se schimbă firesc, iar elevul devine, pentru o vreme, profesor. Un astfel de moment l-am trăit cu emoție și bucurie la prima expoziție de pictură a Denisei Ignea.

Am pășit în sala de expoziție nu doar ca învățătoare, ci ca invitată. Și, poate pentru prima dată, cu adevărate emoții. Pentru că acolo, în fața tablourilor, Denisa nu mai era doar eleva mea. Era artistul. Era ghidul. Era cea care urma să mă învețe. Fiecare tablou era o poveste, fiecare linie, o emoție, fiecare culoare, o fereastră spre universul ei interior.

Cu o naturalețe dezarmantă, mi-a vorbit despre culori, despre armonii, despre felul în care o linie poate schimba sensul unei compoziții. În glasul ei am regăsit nu doar cunoștințe, ci pasiune, curaj și o maturitate artistică surprinzătoare. Am ascultat-o cu admirație, descoperind o altă latură a copilului pe care îl cunoscusem la clasă.

Momentul premierii a fost, fără îndoială, încununarea unei munci sincere și a unui talent cultivat cu răbdare. Dar dincolo de premiu, adevărata reușită a fost această transformare: copilul care învață devine cel care inspiră.

Această experiență mi-a reamintit un adevăr simplu și profund: educația nu este un drum cu sens unic. Este un schimb viu, o construcție comună, în care, uneori, elevii ne oferă cele mai frumoase lecții. Nu se știe cine dă și cine primește, un principiu pedagogic veșnic.

Iar în acea zi, Denisa a fost profesorul meu. Un profesor de culoare, de emoție și de vis.

O întâmplare neobișnuită

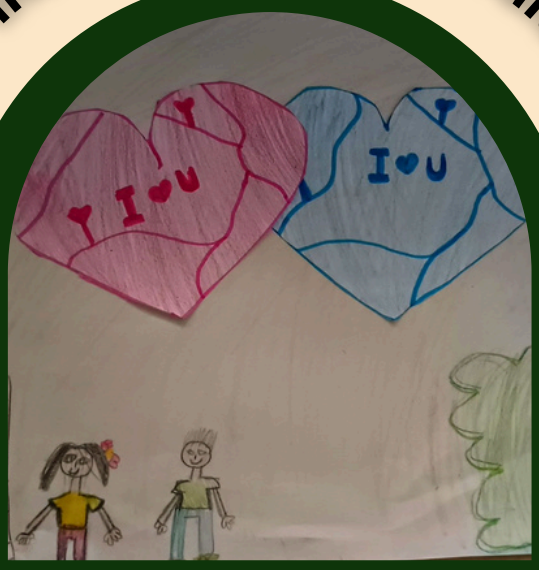

Este o dimineață însorită de primăvară.

Maia și Rareș sunt în parc. Ei se dau pe tobogan. Au văzut un câine micuț și s-au luat după el. Au ajuns într-o pădure rară, unde soarele luminează murele dulci. Cățelul i-a condus la un pui de lup rănit. Rareș, fiind mai curajos, l-a legat pe puiul rănit cu batista lui. Maia a luat puiul de lup în brațe și au încercat să găsească drumul de întoarcere. Au găsit drumul, dar au auzit un tufiș foșnind. S-au speriat, crezând că e mama puiului, dar de fapt era un iepuraș. Iepurașul, speriat, a fugit cât putea de repede. Maia, Rareș și puiul de lup au ajuns în parcul de unde au plecat. De acolo au mers la cabinetul medicului veterinar. Acesta le spune copiilor că puiul de lup are piciorul rupt și trebuie să rămână la cabinet încă trei săptămâni. Tatăl lui Andrei, prietenul Maiei și a lui Rareș, era în magazin să cumpere mâncare de câini și a auzit discuția. Acesta s-a oferit să plătească operația și mâncarea puiului de lup. Au căzut de acord să îi pună numele Bobiță. După câteva săptămâni, Bobiță s-a făcut bine și a fost dus în pădure în locul de unde a fost luat. În acel loc au găsit o pisicuță. Au luat-o cu ei și Maia a dus-o acasă la ea. Era prima ei pisicuță. Era femelă, așa că i-au pus numele Kitty.

Întâmplarea a schimbat viața tuturor în bine. Ce frumos este când ajuți! Atunci ești și tu fericit.

Poveste în lanț Clasa I C Prof. coord.: Drossu Florina

Munții Carpați

Munții Carpați sunt unii dintre cei mai frumoși și importanți munți din Europa. Ei trec prin mai multe țări, dar cea mai mare parte se află în România. Munții formează un arc mare în jurul țării.

Munții Carpați sunt alcătuiți din:

- **Carpații Orientali**
- **Carpații Meridionali**
- **Carpații Occidentali**

Munții Carpați au avut activitate vulcanică în urmă cu milioane de ani. Vulcanii din Carpați au fost activi mai ales în perioada numită Neogen, acum mai bine de 15 milioane de ani.

Ultima erupție vulcanică din România a avut loc la Ciomatu, în zona Lacului Sfânta Ana, acum aproximativ 30.000 de ani.

Astăzi, vulcanii din Carpați nu mai sunt activi, dar au rămas multe urme:

- **lacuri vulcanice;**
- **roci vulcanice;**
- **ape minerale;**
- **izvoare termale.**

De aceea, Carpații sunt foarte interesanți pentru oamenii de știință și pentru turiști.

Cel mai înalt vârf din România este *Vârful Moldoveanu*, cu 2.544 de metri.

Transfăgărășanul este unul dintre cele mai frumoase drumuri montane din lume.

Decebal avea cetăți ascunse în Munții Orăștiei. Acolo se afla și capitala dacilor, Sarmizegetusa Regia.

Vlad Țepeș folosea munții pentru apărare împotriva turcilor.

Mihai Viteazul a trecut prin Carpați cu armata sa pentru a uni țările române.

Haiducii români se ascundeau adesea în pădurile Carpaților pentru a scăpa de dușmani.

În timpul războaielor, munții ofereau adăpost deoarece erau greu de cucerit.

Radu Patrick, clasa a IV-a A

8.DESTINAȚII

de poveste

SĂPTĂMÂNA CEA VERDE

Săptămâna verde a reprezentat pentru noi toți o pauză binemeritată de la rigorile programului școlar obișnuit, oferindu-ne în schimb ocazia de a învăța direct din mediul înconjurător. Scopul acestui program nu este doar relaxarea și voia bună, ci înțelegerea conexiunii profunde dintre om și natură, explorarea responsabilității noastre față de mediul înconjurător și descoperirea frumuseții locurilor care ne înconjoară. Pe parcursul celor patru zile am trecut prin diverse stări de spirit: de la energia competiției sportive la fascinația întâlnirii cu animale sălbatice și până la melancolia istorică la malul mării.

Prima zi a debutat în forță, chiar dacă a plouat. Ziua aceea a fost dedicată sănătății prin mișcare. Deși activitatea s-a desfășurat în sala de sport, conceptul de „verde" a fost prezent prin discuțiile noastre despre un stil de viață sănătos.

Am început dimineața cu o serie de exerciții de încălzire, urmate de jocuri de echipă care ne-au testat rezistența și coordonarea. Sala de sport a devenit un spațiu al prieteniei, unde am învățat că un corp sănătos este fundamentul unei minți capabile să protejeze planeta. Am organizat mini-campionate de baschet și fotbal, dar și ștafete distractive.

Dincolo de efortul fizic, am discutat despre importanța hidratării corecte și despre cum putem reduce amprenta de plastic folosind sticle reutilizabile în locul celor de unică folosință. Această zi ne-a reamintit că natură ne oferă resursele necesare, dar că noi trebuie să avem disciplina și energia de bază pentru a ne bucura de ele.

Marți, aventura noastră a continuat în universul fascinant al animalelor. Vizita la Grădina Zoologică a fost o lecție vie de biologie și ecologie. Am avut ocazia să observăm specii din toate colțurile lumii, de la feline impunătoare la păsări exotice cu un penaj incredibil de colorat.

Principalul obiectiv al zilei a fost să înțelegem ce înseamnă conservarea speciilor. Am aflat povestea multor animale, care au ajuns acolo pentru că habitatele lor naturale sunt distruse de defrișări sau poluare. Observându-le de aproape, am simțit o responsabilitate mai mare față de protejarea pădurilor și a oceanelor.

Fiecare cușcă sau țarc a fost un punct de plecare pentru discuții despre lanțul trofic și despre echilibrul fragil al ecosistemelor. Această vizită ne-a făcut să înțelegem că fiecare creatură, oricât de mică, are un rol esențial în marea mașinărie a naturii.

Mijlocul săptămânii ne-a găsit în parcul Orășelul copiilor, un plămân verde al comunității noastre. Dacă zilele anterioare au fost despre mișcare intensă și observație științifică, miercuri a fost, în schimb, despre contemplare și reconectarea cu natura urbană. Ne-am plimbat pe aleile umbrite, am observat diversitatea arborilor și am învățat să identificăm câteva specii locale după forma frunzelor.

Parcul ne-a oferit contextul perfect pentru a discuta importanța speciilor verzi în orașe: ele nu doar că purifică aerul, dar sunt și refugii de liniște pentru oameni. În parc am profit de situație și ne-am și jucat și distrat,

Joi, în schimb, am făcut o plimbare prin Constanța. Ne-am plimbat cât am putut pe faleză deoarece ploua foarte tare în Constanța. Dar asta nu ne-a împiedicat să ne distrăm și să descoperim noul Cazino. Am făcut multe poze în această excursie de-o zi. Am aflat multe despre Cazino, cum s-a construit, de ce s-a ridicat și am văzut cât de frumos a fost reconstituit.

În concluzie, săptămâna verde este una specială pentru noi, elevii, educativă și distractivă în toate sensurile.

eleva Aida Buzatu, clasa a VI-a A
Profesor coordonator Streinu Ionuț

O EXCURSIE DE NEUITAT

La începutul lunii aprilie, în cadrul programului „Săptămâna verde”, am mers într-o excursie la Straja, împreună cu doamna dirigintă și colegii mei. Plecarea a fost la ora 7:00, de la școală, și am călătorit cu autocarul. Drumul a fost lung, dar plăcut; atmosfera a fost relaxantă. Ne-am bucurat de multe peisaje fantastice, am ascultat muzică, am râs, unii dintre noi au și dormit.

Prima oprire a fost la Peștera Muierilor. Acolo am văzut foarte mulți lilieci, de dimensiuni mici și medii. Interiorul peșterii mi s-a părut foarte frumos, dar cel mai mult mi-a plăcut că am văzut lilieci, în realitate, pentru prima dată.

Drumul a continuat și ne-am oprit la Casa memorială Constantin Brâncuși din satul Hobița, județul Gorj. Ultimul obiectiv vizitat în această zi a fost Mănăstirea Lainici. După aceea am mers la cazare, ne-am lăsat bagajele în camere, am luat cina, iar apoi ne-am distrat, jucându-ne multe jocuțe. Cazarea a fost frumoasă, iar mâncarea a fost bună.

Următoarea zi, ne-am trezit de dimineață, ne-am făcut bagajul, am luat micul dejun și am pornit într-o scurtă drumeție spre Schitul Straja și Crucea Eroilor de pe Muntele Straja. Apoi am plecat spre Târgu Jiu pentru a vizita Ansamblul monumental realizat de Constantin Brâncuși. Am admirat Poarta Sărutului, Masa tăcerii, iar în cele din urmă am ajuns și la Coloana Infinitului.

Această excursie a fost super frumoasă și interesantă, cu adevărat o excursie de neuitat!

eleva Gafton Leia Elisa,
clasa a VI-a C

EXCURSIA DE LA STRAJA

Într-o zi frumoasă de primăvară, am plecat la Straja foarte dimineață, pe la 7:00–7:30.

Pe drum, doamna dirigintă ne-a spus niște lucruri foarte interesante despre județul Argeș. Ne-a povestit despre râul Argeș, despre orașul Pitești și multe altele.

Prima oprire a fost la Trovanți, unde am văzut niște pietre în forme foarte ,,ciudate", cum ar fi: inimă, broască țestoasă, om etc. A fost foarte distractiv!

În autocar, doamna prof. Puncioiu ne-a mai povestit despre județul Vâlcea. A doua oprire a fost la Peștera Muierilor. În această peșteră am văzut foarte mulți lilieci. Parcurgerea galeriei ne-a cam chinuit, deoarece a trebuit să mergem ghemuiți.

După vizitarea peșterii, am plecat către casa memorială a lui Constantin Brâncuși de la Hobița. Acolo, doamna muzeograf ne-a povestit foarte multe lucruri despre Brâncuși.

După aceea, ne-am urcat în autocar și ar fi trebuit să mergem la Cheile Sohodolului, dar nu am reușit, continuându-ne drumul către cazare, la Straja. Seara, am făcut o petrecere sus, la ultimul etaj.

A doua zi, dimineața, am mâncat micul dejun și am mers într-o drumeție. Sus, când am urcat, am dat de o mănăstire și am intrat în ea. După aceea, doamna a zis să urcăm la Cruce. Am urcat pe zăpadă până sus, a fost minunat!

Am făcut câteva poze și ne-am odihnit. La coborâre, am mers printr-o pădure până am ajuns la drum. Chiar dacă era multă zăpadă, am coborât.

După ce am mers pe acolo, am ajuns la hotel ca să ne luăm bagajele și să le ducem la autocar. Toți am fost uzi, dar ne-am uscat.

Prima oprire după plecarea din Straja a fost în Parcul Central din Târgu Jiu, unde am văzut sculpturile lui Brâncuși, precum Poarta Sărutului, Masa Tăcerii și Aleea Scaunelor. După această oprire, ne-am deplasat către un alt parc, unde am găsit Coloana Infinitului. Era imensă, mi-a plăcut foarte mult.

Pentru că foamea ne dădea târcoale, am mers la McDonald's să mâncăm. Am stat destul de mult, iar pe la 15:30 am pornit spre casă.

Doamna, în autocar, ne-a pus foarte multe melodii, iar ultima melodie a fost mai specială.

Mie mi-a plăcut această excursie deoarece a fost plină de aventuri. Sper ca la anul să mai facem cel puțin una. Vă iubim!

Autor: Macovei Alexandra
Clasa a V-a A
Coordonator: prof. Puncioiu Ana

Ultima excursie *din gimnaziu*

În Săptămâna Verde organizată de școala noastră, s-a planificat o excursie, la care au participat mai multe clase.

Joi a fost plecarea. Ne-am trezit de dimineață și ne-am dus la autocar.

Ca în fiecare excursie, doamna de geografie ne-a povestit multe lucruri interesante legate de locurile prin care trecem, sau pe care le vizităm.

Primul obiectiv a fost Trovanții de la Costești, unde am primit din partea doamnelor profesoare însoțitoare provocarea de a identifica formele unor travanți despre care se spune că sunt „mișcători" datorită procesului chimic care se produce în compoziția acestora și anume faptul că nisipul în contact cu apa se umflă și dă impresia că pietrele își măresc forma și poziția.

Următorul obiectiv turistic vizitat de noi a fost Peștera Muierilor, care din punctul meu de vedere a fost o adevărată provocare din cauza faptului că erau zone în interiorul acesteia greu accesibile.

Casa memoriala de la Hobița a rămas întipărita în mințile noastre. Cu toate că era o casa simplă, omul care a trăit în ea face locul special. Cu alte cuvinte, celebrul nostru sculptor Constantin Brâncuși.

Din păcate, din cauza vremii nefavorabile, nu am putut face o drumeție în Cheile Sohodolului, deși eram dornici de explorarea naturii din județul Gorj, urmând astfel drumul spre cazare, Stațiunea Straja din inima munților.

În ciuda faptului că în ziua precedentă vremea nu a ținut cu noi, am reușit și în ziua următoare să mai vizităm câteva locuri și să facem excursia care să rămână o licoare pentru suflet.

Ne-am trezit devreme. Am mâncat micul-dejun și am dus bagajele la autocar. Ne aștepta o zi plina.

Primul lucru făcut a fost o drumeție pe munte, către Schitul Straja, unde am întâlnit și zăpadă din abundență, văzând astfel un peisaj de iarna ca de poveste.

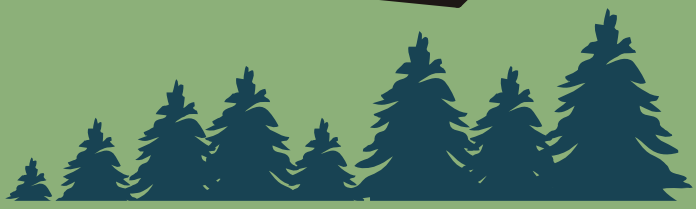

După o bună bătaie cu zăpadă, am plecat spre Târgu Jiu, unde am admirat două dintre cele mai cunoscute sculpturi ale lui Constantin Brâncuși, anume „Masa Tăcerii" și „Coloana Infinitului" despre care ni s-au oferit informații prețioase, de la doamna diriginta, profesoară de desen.

După lungi discuții și o masă copioasă, s-a făcut destul de târziu, iar drumul pe care îl aveam de parcurs era unul lung, așadar am pornit spre casă.

Ca în fiecare excursie pe care am avut-o până acum, pe drumul de întoarcere s-a pus muzică și atmosfera a fost una superbă.

În concluzie, ultima mea excursie din școala gimnazială a fost una de poveste.

AUTOR: ELEVA ANDREI CAMELIA
CLASA A VIII-A A

COORDONATOR: PROF. PUNCIOIU ANA

spre povestea Brașovului

În Săptămâna Verde, am trăit o experiență de neuitat. Eu, fratele mai mic din clasa I, am avut bucuria să o însoțesc pe sora mea mai mare, elevă în clasa a VIII-a, într-o excursie la Brașov.

Am plecat din București cu trenul, iar încă de la urcare am simțit emoții puternice. Eram puțin speriat, dar și foarte curios. Țineam aproape de sora mea, care mă făcea să mă simt în siguranță. Inima îmi bătea tare la început, pentru că totul era nou pentru mine.

Pe măsură ce trenul a pornit, am început să mă liniștesc. Priveam pe geam cu uimire: blocurile din oraș au dispărut treptat, apoi au apărut câmpuri verzi, dealuri și, în cele din urmă, munți înalți și păduri dese. Mă simțeam fericit și plin de emoție, ca într-o adevărată aventură. Împreună cu sora mea, am râs, am povestit și am descoperit bucuria călătoriei.

Când am ajuns în Brașov, am început să vizităm locuri foarte frumoase și pline de istorie.

Am pășit în Biserica Neagră, o clădire impresionantă, foarte mare și plină de mister. Am fost uimit de înălțimea ei și de frumusețea detaliilor.

La Prima Școală Românească am descoperit cum învățau copiii în trecut. Cărțile vechi și obiectele expuse mi s-au părut foarte interesante.

În Piața Sfatului ne-am plimbat printre clădiri colorate, am făcut fotografii și ne-am bucurat de atmosfera frumoasă a orașului.

Această excursie a fost una specială pentru mine. Am trăit emoții puternice în tren, am descoperit locuri noi și am petrecut clipe frumoase alături de sora mea.

A fost o adevărată călătorie spre poveste!

elev Popa Rareș Radu, clasa I A
Profesor coordonator Ispas Ana – Maria

EXCURSIE
Brașov

EXCURSIA LA BRAȘOV A FOST UNA DINTRE CELE MAI FRUMOASE EXPERIENȚE TRĂITE ALĂTURI DE COLEGI. PE DATA DE 31 MARTIE 2026, ELEVII CLASELOR 7B, 8B ȘI 8C AU PORNIT ÎNTR-O AVENTURĂ PLINĂ DE VOIE BUNĂ, DESCOPERIRI ȘI MOMENTE DE NEUITAT. DEȘI VREMEA A FOST PLOIOASĂ, ENTUZIASMUL NOSTRU A FOST MAI PUTERNIC DECÂT ORICE NOR.

Am plecat din București în jurul orei 8:15.Drumul cu trenul a fost foarte distractiv.Am stat cu colegii, am râs, am povestit și ne-am bucurat de fiecare moment petrecut împreună.
Atmosfera a fost una plină de energie și voie bună. Chiar și nerăbdare. Gara era animată, iar toți așteptam cu entuziasm începutul excursiei.
Chiar dacă afară ploua, în tren era cald și plin de zâmbete.
Jucându-ne cărți, povestind timpul a zburat foarte repede și am ajuns.

ODATĂ AJUNS ÎN BRAȘOV, PRIMUL OBIECTIV PE CARE L-AM VIZITAT A FOST CELEBRA *BISERICA NEAGRĂ*, UNUL DINTRE CELE MAI IMPORTANTE MONUMENTE ISTORICE ALE ORAȘULUI. CLĂDIREA IMPRESIONEAZĂ IMEDIAT PRIN DIMENSIUNEA EI ȘI PRIN STILUL GOTIC MASIV, CARE O FACE SĂ PARĂ IMPUNĂTOARE ȘI MISTERIOASĂ. NUMELE DE „BISERICA NEAGRĂ” VINE DE LA INCENDIUL DIN 1689, CARE A ÎNNEGRIT ZIDURILE SALE, OFERINDU-I ASPECTUL PE CARE ÎL ARE ȘI ASTĂZI.

După ce-am vizitat *Biserica Neagră*, am continuat plimbarea cu grupul prin centrul vechi al Brașovului și am ajuns în inima orașului, în celebra Piața Sfatului.

Piața Sfatului are o istorie foarte veche, datând încă din perioada medievală, când aici se organizau târguri importante și se întâlneau negustori din diferite zone ale Transilvaniei. De-a lungul timpului, locul a devenit centrul administrativ și social al orașului, fiind martor la numeroase evenimente istorice.

Ceea ce ne-a impresionat cel mai mult a fost arhitectura clădirilor care înconjoară piața, fiecare având culori și stiluri diferite, dar formând împreună un peisaj foarte armonios și plăcut. În mijlocul pieței se află *Casa Sfatului*, o clădire istorică foarte importantă, care atrage imediat atenția tuturor vizitatorilor.

Ultimul obiectiv turistic al excursiei noastre a fost *Prima Școală Românească*, un loc cu o importanță deosebită pentru cultura și educația din țara noastră.Am ajuns acolo împreună cu grupul și am fost impresionați de atmosfera încărcată de istorie.
Clădirea se află în cartierul Șcheii Brașovului și păstrează urmele începuturilor învățământului românesc.

eleva Neagu Maria, clasa a VIII-a C
prof. coordonator Chiță Dan-Alexandru

ECHIPA DE REDACȚIE

COORDONATORI:

DIRECTOR prof.
Chiță Dan-Alexandru
DIRECTOR ADJ.
prof. Staicu Ionelia

REDACTOR-ȘEF:
prof. înv. primar Oprea Mihaela Adelina

CORECTORI:

DIRECTOR prof. Chiță Dan-Alexandru

COLABORATORI:
Prof. Dan Alexandra Luiza Flori
Prof. consilier școlar Cenac Florentina
Prof. Istrate Mariana
Prof. Popescu Bogdan
Prof. Puncioiu Ana
Prof. Rădoi Dorinel
Prof. Stănică Ionela Loredana
Prof. Streinu Ionuț

Prof. înv. primar Ispas Ana- Maria
Prof. înv. primar Anton Lavinia
Prof. înv. primar Mărghidanu Irina
Prof. înv. primar Măcești Alexandra Ștefania
Prof. înv. primar Oprea Mihaela Adelina
Prof. înv. primar Radu Mădălina Beatrice
Prof. înv. primar Roșu Georgiana Dorina

COPERTĂ:

prof. înv, primar Geabot Cristina
prof. înv. primar Roșu Georgiana
prof. înv. primar Ioniță Daniela
prof. înv. primar Măcești Alexandra

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

prof. înv, primar Geabot Cristina
prof. înv. primar Roșu Georgiana
prof. înv. primar Ioniță Daniela
prof. înv. primar Măcești Alexandra

ELEVII:

- Andrei Camelia, clasa a VIII-a A
- Anton Anais, clasa I A
- Baba Costescu Alesia, clasa a VIII-a B
- Balineanu Amalia, clasa I A
- Bădulescu Cezar Filip, clasa a VIII-a B
- Berzovan Sara, clasa a V-a A
- Bianca Constantin, clasa VIII-a A
- Brihac Radu, clasa a VIII-a C
- Brîndău Clara Amelie, clasa I A
- Butnaru Sophia, clasa a IV-a B
- Buzatu Aida, clasa a VI-a A
- Ciuraru Eduard, clasa a II-a B
- Constantin Bianca, clasa a VIII-a A
- Constantin Tania, clasa I A
- Costache Rebeca, clasa a IV-a B
- Cristea Adrian, clasa a IV-a B
- Crișan Erika, clasa a V-a A
- Dulceață Maria, clasa a IV-a A
- Florea Darya, clasa a V-a B
- Gafton Leia, clasa a VI-a C
- Ghemuleț Andrea, clasa a III-a B
- Goci Riana, clasa a VI-a A
- Hosopshi Briana Gabriela, clasa V-a A
- Iancu Ilinca, clasa I A
- Ispas Amalia Ioana, clasa a IV-a B
- Ivan Alexia Ioana, clasa I A
- Macovei Alexandra, clasa a V-a A
- Marchidan Antonia, clasa a VII-a B
- Mițu Miruna, clasa a V-a A
- Moroianu Daria, clasa a VIII-a A
- Murat Georgiana, clasa a VIII-a A
- Neagu Maria, clasa a VIII-a C
- Neculai Alesia, clasa a VI-a A
- Pavel Iulian, clasa a IV-a A
- Pițigoiu Denis Ionuț, clasa I A
- Popa Rareș Radu, clasa I A
- Popescu Denisa, clasa a V-a A
- Prală Maria, clasa a V-a A
- Radu Briana, clasa a VII-a A
- Radu Haruki Andrei, clasa a VII-a A
- Radu Patrick, clasa a IV-a A
- Săndulescu Vlad, clasa a VI-a A
- Sara Ispas, clasa a V-a A
- Sardare Antonia, clasa I A
- Stănescu Cristian Cătălin, clasa a VIII-a B
- Stoiana Miruna, clasa a VI-a C
- Sultan Andi, clasa a II-a B
- Tacliciu Bianca Ștefania, clasa a VIII-a B
- Tufeanu Crina, clasa a IV-a A
- Văduva Abel, clasa a V-a B
- Voicu Anastasia, clasa I A
- Voicu Natalia, clasa a VII-a A
- Zîmbrești eanu Andreea, clasa a IV-a B

Rădăcinile ne oferă stabilitate, aripile ne dau libertatea de a zbura!

Revistă școlară trimestrială

ISSN 3091-0358

ISSN-L 3091M0358